

"LIETUVA" SAVAITINIS LAIKRAŠTIS
Išleis kas Pėnryia, Chicago, Ill.
Prenumerata metams:
Savienyose Valstijose.....\$2.00
Kanadoje ir Meksikoje.....2.50
Kitose vietovėse.....3.00
Prenumerata apmokama iš priekio. Prenumeratos mo-
tas skaitosi nuo dienos užrašymo, ne nuo Naujo Metų.
Apie prekes ir kainas klauskite: Viena adrese:
A. OLSEWICKI
3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

THE LITHUANIAN WEEKLY "LIETUVA"
Published every Friday at Chicago, Ill.
Yearly Subscription rates:
In the United States.....\$2.00
Canada and Mexico.....2.50
To Foreign Countries.....3.00
Advertising rates on application. Address
all communications to publisher:
A. OLSEWICKI
3252 SO. HALSTED STREET, CHICAGO, ILL.

Nr. 20. CHICAGO, ILL., PENKTADIENIS 20 d. Gegužio, (May), 1910 m. Metas XIX
Entered as Second-Class Matter July 13th, 1893, at the Post Office at Chicago, Illinois, under Act of March 3rd, 1879.

POLITISKOS ŽINIOS.

MASKOLIJA.

Dėl Persijos gali užimti svarbesni nesutikimai tarp Europos tautų. Keli metai atgal tarp Masklijos ir Anglijos liko padaryti sutartis, sulęg kurios Anglijai pavesta išnaudoti pietinę Persiją, Masklijai gi šiaurinę. Kadangi Persija yra tarpe Masklijos ir Anglijos valdybų, tai kitos Europos viešpatystės taisyklės neprotestavo prieš sutartį Persijos su Masklija, nes Persijoje neturi teisės svarbių reikalų, kad dėl jų užsiimtumėte su susitarusiomis viešpatystėmis. Nors Persija turi savo valdoną, bet per tą sutartį ji tapo padalyta tarp Anglijos ir Masklijos.

Pirmiausiai Masklija iš tos sutarties pasinaudojo, kada šiaurinė Persijos kilo revoliucija. Ji atsiuntė savo kariūnėms neva malšinti maištą, bet kada visai nusiramino, kada sachas sugrąžino jo panaikintą konstituciją, maskoliai nenori iš Persijos pasitraukti. Persijos valdžia protestavo prieš tokią maskolų pasielgimą, bet tas negelbsti; maskoliai nežino, kada dabar Persijos ramu, bet teisingai kareivių palikimą tuomi, kad ištraukus kariūnėms, revoliucija vėl gali kilti. Tokiu būdu faktiškai Masklija užėmė jau šiaurinę Persijos dalį. Jeigu pietinė Persijos kiltų riaušės, tai nėra abejonės, kad ji malšinimui ir Anglija atsistų savo kariūnėms ir jos iš Persijos jau ne atsauktų. Sachas sėdintis ant Persijos sosto, tai yra tik paviršus šioms viešpatystėms, jį gali priversti daryti tą, ko jo globėjos jam palieps. Parlamianto mutarimai teigė gali būti sulaukyti, jeigu tik svetimų kariūnėms valdovai nenorės jį įvedimo.

Taigi faktiškai Persijos viena dalis tapo Masklijos valdyba, kita gi Anglijos. Bet kol tas lytėjosi tik pačio Persijos valdymo būdo, kitos viešpatystės tyėjo. Dabar vienok Masklija ir Anglija užgriebė jau ir kitų tautų reikalus.

Dabar Anglija ir Masklija, susitarusios drauge, pranešė kitoms Europos viešpatystėms, jog nei vienas iš jų neieis Persijoje tiesiog strategiskais gelžkeliais; neieis kitoms dalyvauti paskolose dirbimui gelželių. Teipgi patirta, kad Anglijos ir Masklijos sutarta nepripažinti Persijos politiskų reikalų kitių tautų apart savo politiskų reikalų, neieiti nei jokių koncesijų kitoms suteikti.

Prieš tokį sutarimą Anglijos ir Masklijos jau pakėlė protestą Vokietija, kurios užrubežinių reikalų ministeris perdavė Masklijos ambasadoriui Berlyne protestuojančią notą. Mat Vokietijai sachas nori suteikti koncesiją gelžkelio dirbimui. Ir apat to, daug vokiskų pinigų Persijoje įdėta į visokių užsiėmimų.

Kadangi su Vokietija susirūsi yra Austrija, kuri ir beto daug nesutikimų turi su Masklija ir Europoje, ypač ant Balkanų pussalio, tai nėra abejonės, kad Vokietijos paveikslą seks teipgi Austrija, o gal ir Italija. Taigi dabar pasirodo, kad prartyti Persiją nebus teip lengva, kaip susitarusios tarp save Anglija ir Masklija tikėjo, ypač, kad su joms susirūsi Prancūzija Persijoje neturi teisės svarbių reikalų, o dėl Masklijos ir Anglijos reikalų jai nėra naudos vykdyti su Vokietija, Austrija ir Italija.

Persikiojimai žydų Masklijoj nesimazina. Pirmiausiai prie žydų pradėjo taikyti senas tik Masklijoj, bet ne rubežiuose senovės Lenkijos esančias teises ir pradėjo vykdyti žydus laukan. Dabar patį daro jau vidurinė Azija. Iš Taskeno vaiko žydus laukan, neleidžia jiems ten gyventi. Mat su lyg teisių, Masklijoj gali gyventi tik baigę angustesnius mokslus žydai ir pirmos gildijos vaizbininkai. Bet kad gildijos mokesčiai labai dideli, tai daugelis žydų perkeičė užsiėmimą ir irovėsi didelių mo-

kesčių mokėti. Tuos tai dabar ir pradėjo vykdyti laukan iš Masklijos miestų. Tikrųjų maskolų sanjunga dar ir tuomi nepasigandė, bet reikalauja, kad visiems žydams, teipgi baigusiems angustesnius mokslus būtų uždrausta tikėtis Masklijos miestuose gyventi ir kuom nors pelningu užsiiminti.

Prisiveisė netvarkos laikuose ginuotų užpuolėjų pulkai nesiduoda išgauti. Vienas toks plėšikų pulkas, tvirtai suorganizuotas, veikė Gardino gubernijoje. Dabar vienok valdžia garsina, kad nariai tos organizacijos tapo sargybinių išgauti. Susirėmė keturi plėšikai tapo užmušti, o keturi nelaisvė paimiti. Užmuštas vienas policijos oficeris ir vienas sargybinis, o septyni sunkiai pašauti.

BALKANŲ PUSSALIS.

Bereikalo Turkijos randas garsono, jog paėmus Kešanik terpkalnę, sukėlė albaniečiai turės pasiduoti. Kaip pasirodo dabar, dar jie nesijaučia pergalėtais ir ne mano pasiduoti. Albaniečiai, apleidę Kešanik terpkalnę, susirinko Černolova terpkalnėje, netoli vieno iš svarbiausių Albanijos miestų. Prizrendo. Rodo turkams pasisekė iš terpkalnės albaniečius išvėyti, bet mūsų je krito 200 turkiskųjų kareivių. Albaniečiai pasitraukė prieš didesnes turkų pajėgas, bet albaniečių terpkalnėje buvo ne mažai, nes apie 4000 kariuotųjų.

Dar albaniečių rankose yra keli sunkiai prieinami miestai, kaip antai Ipek ir Diakova. Turkiskos kariuomenės vadovas, su toms pajėgomis, koks jis turi, nesitiki tuos miestus paimiti, nes jis iš Konstantinopolio vėl pareikalavo greičiausiai ir tai gana daug naujų kareivių.

Mažas, kaip išvyk rodėsi, sukilimas albaniečių išsiplatino labiau ir dar platinasi, prie sukilimo prisidėda vis daugiau giminių. Karas reikalauja nemažų išlaidų, o pinigų Turkija neturi per daug. Nors turkai ir sumušė albaniečius, nors juos šiom kartu ir suvaldyti, bet jeigu ne visus, tai didesnę dalį jų reikalavimų turės išpildyti, nes kitaip, po kelių metų jie vėl sukilis. Pavergti albaniečius sunkiai priešinamose jų tėvynės kalnuose neglengva. Iki šiol jie pasikėlė ne kartą, ne kartą turkai juos suvaldė, bet aprubežuoti jų naming laisvę patiems rėdytiesi neįsėdys. Prie numesto nuo sosto sultano albaniečių kareivių vadovų įtekmė ant rando būdo, galima sakyti, didžiulė. Jie buvo sultano ypotos saugotojai.

Kilus revoliucijai, albaniečių giminių vadovai pritarė konstitucijai, bet kad ji aprubežiuoja jų senas privilegijas, jį jų nežanėdina. Kad juos užganėdinti, reikės jiems pripažinti kuo pilniausią savivaldą jų apgyventame krašte. Tik tuom Turkija gali pasiluosuoti nuo reikalaujančių didelių išlaidų, naminių karų ir sukilimų.

ANGLIJA.

Anglija rengiasi prie iškilmingo palaidojimo kuno pasimirusio karaliaus Edvardo VII. Į laidotuves visi Europos kraštai išsiuntė specialiskius pasiuntinius; išskelia Anglijon ir Vokietijos ciceronius. Ameriką ten atstovaus buvęs jos prezidentas Roosevelt, kuris Londonan atkako 16 d. gegužio. Pirmiausiai jį priėmė naujasis karalius, o paskui Roosevelt atkank pasimirusio karaliaus. Dalyvauti laidotuvesse Anglijon atkako Portugalijos karalius Manuel ir Ispanijos Alfonso.

Dėl karaliaus mirties Anglijoj nėsnuodo visi politiskieji darbai, nutilo partijų vaidai, bet palaidojus karaliaus kūną, vaidai tie atsinauina. Naujasis karalius mažai dalyvavo politiskuose darbuose, kaip sosto įpėdinis savo pažiūras jis neturėjo nei progos liuosai išreikšti. Dėl karaliaus mirties nutilo ir Anglijos nesutikimai su kitais kraštais. Vokietijoj bent laukia, kad prie naujojo karaliaus nesutikimai

sumažės ir greičiau bus galima susitaikyti. Bet Anglijoj karalius mažai turi įtekant politikos; užsienių reikalus veda ne karalius, bet užsienių ministeris, o jį kontroliuoja parlamentas. Parlamento giatovai ir ministrai ir prie naujojo karaliaus pasielkia tie pats, taigi ir Anglijos politika prie naujojo karaliaus negali žymiai persikeisti.

CHINAI.

Chinų ciceronius suaukė tautos atstovų susirinkimui ir savo atsiliepime apreiškė, kad tauta rengtusi prie naujos tvarkos, prie konstitucionaliskos tvarkos, kuri, sudrėtinimui krašto bus ir Chinuose trumpu laiku įvesta, nes kitaip toje dideli viešpatystė gali iširti. Dabar joje, kaip prieš įvedimą konstitucijos buvo Turkijoje, nėsiliauja naminės riaušės.

Neseniai, kaip buvo rašyta, kilo riaušės, dėl sumonopolizavimo ryžių prekybos mieste Tshangsha. Rodo sumisimą pasisekė naujam gubernatoriui suvaldyti, bet dabar toje aplinkinėse laukia naujo žmonių sukilimo. Kapitonas Amerikos kanuolnio laivo "Helena" pranešė Washingtonan, jog 11 d. gegužio rasi svėntintaučiai gavo prisakymą prasišalinti, pasislėpt ant nuste stovėčių laivų.

Kokios priežastys verčia šito apskričio chinečius iš namų suikilti, tikrai nežinia, bet gyvenanti Tshangsha svėntintaučiai mano, kad yra tai revoliucija prieš mandžuriską ciceronų dinastiją, nes ji sėkima chinečiams, todėl jie jos nekenčia. Praneša teipogi, kad maištaučiai kyla ir Chinų vidurinėse provincijose.

Ne reikia užmiršti, kad provincija Huenan, kur pirmiausiai gyventojai suikilo, yra viena iš turtingiausių, o jos gyventojai pagorėjusio savo nekentimū svėntintaučių, ypač gi europiečių.

PIETINĖ AMERIKA.

Nesutikimai tarp pietinės Amerikos respublikų Peru ir Ecuadoro neįsėdilo. Nors Ispanija siūlė su savo tarpininkyste prie sutikimo nesutinkantių respublikų, bet tas neįsėdilo vasių; priešingai, nesutikimai nesumažėjo, bet nesutinkantių respublikų matyt, nesitiki geruoju susitaikyti, todėl rengiasi su ginklais rankoj bandyti atsieti savo mieriūs. Abudu kraštais rengia savo kariskias pajėgas, siunčia savo kareivius prie rubežių.

16 d. gegužio Peru valdžios garlaivys išgabeno vieną artilerijos regimentą, daktarus ir daktarų skyrių, vaistus, amuniciją ir visokių karui reikalingus daiktus į uostą prie šiaurinės Peru respublikos sienos. Ir Ecuadoro kariūnė traukia prie Peru sienos. Susirinkus abiejų kraštų kariūnėms be abejonės, prasidės nuo seniai laukiamas karas, jeigu nesutinkantių respublikos nesutiks.

Peru randas gavo iš istikimo šaltinio žinią, jog tarp Ecuadoro ir Kolumbijos prieš Peru užmegstas užpuolimo ir atsigimimo ryšis. Peru gi randai pasisekė perkaltė Boliviją, jeigu užgimtų karas, užsilaikyti rami, karas nesitiki nesutikimus, koki yra, užbaigtis sautaikos keliu.

Nereikia užmiršti, kad, kaip respublikos vidurinės Amerikos, teipgi ir respublikos pietinės mėgsta karus, ne mėgsta santa kės ir tvarkos, santaikoj jos ilgai nesugyvena, jeigu neturi naudingų revoliucijų, tai už menką niekniekį keli vaidus su kaimynais.

IS LIETUVY.

IS KAUNO.

P. Tadas Daugirdas, žinomas mūsų dailininkas ir Kauno miesto muziejaus prižiūrėtojas, pasistatė sau puikų tisklą tverti lietuvių stilių, tikrai pasakius, pritaikinti mūsų liandies išdirbinių ornamentų namų paposimui ir tt. Ketvirtioj Dailės Parodoje matėme jo iš-

dirbinius ir nupaisytus lietuvių stiliuje sienoms apmūšti popierius pavyzdžius ir lenteles sieniniams kalendoriams. Dabar "L. 2." rašė, kad p. T. Daugirdas išgrąžino dailiai lietuvių liandies raštus kun. Maculevičiaus namuose valgomaj kambarį. Tikrai, pirmutinis. tai turbut lietuvių stiliaus pritaikymas kambariams papuošti. Pagirtina ir sektina!

Kauno "Dainai" nėsia statyti "Dumblynės". Atsakyta, jog esanti "nepatogi" scena.

("Lietuvos Žinios").

IS DAUGELISKIO, SVENCIONIU PAV.

Jau tokio kampo, kaip Daugeliskis, sunku kur nors Lietuvoj rasti. Lietuviška kalba baisiai endarkyta; jokių knygų bei laikraščių neskaityto. Išrinka valstiaus viršininkus, o paskui prieš juos pūdinėja, rankas laizo. Is jaunuojuose dar galima atrasti, kurie rusikai gali savą vardą pasirašyti, o apie lietuvišką, tai ir neužsimink: tokis "gudragalvis" sunku ir dleis su žiburiu surasti. Pavz: miestelis Senas Daugeliskis ne visai mazas ir as parasiau pas giminės lietuviskai rašytą laiską, ir kas-gi? Gatau atsakymą, kad dangian, dėl Dievo "lietuviskai nerašėčiau, nes niekas negali perskaityti..."

Tai ką daro nesusipratimas ir apsilėidimas! Juk daug lengviau būtų išmokyti lietuviskai, negu rusiskai! *Lukas Cibiras*.

("Lietuvos Ukiniukas").

IS MERKINĖS, TRAKU PAV.

Mūsų lenkai ir vėl rengiasi daryti bažnyčioje netvarką, kaip ir antrąjį Kalėdų dieną. Jau, visas pusmetis kaip paskirtą, joms sekmediant jie negieda. Lenkams negiedant, giedodavo lietuviai. Ir buvo ramu. Tik vėliau kažkeno sukurstyti, vėl pradėjo reikauti bažnyčioje per lietuvių giedojimą. Lietuviai, norėdami išvengti netvarkos, nustojo giedoti lenkų sekmedienais, bet jiems giedoti nustojus, lenkai ir vėl negieda. Jie, sakosi, tai patis negiedosia ir neduosia lietuviams giedoti, kol busi Merkinyje kunigai lietuviai.

Rašo J. M. vyskupijos valdytojai skundas ant kunigų, prašo paskirti kleboną lenką, bet ligšiol nei skundomės, nei prašymais nieko nelaimėjom. Vargu beg ką ir laimės. Skundziasi jie ne tik dviliskajai vyresnybei, bet ir svetiskajai.

Pataijau lenkam geriau santaiškoje su lietuvis gylėti, nes tokiomis keliais eidami, kaip dabar eina, vistiek nieko nelaimės.

J. J. P.

("Viltis").

IS GRYVOS.

Paskutiniū laiku Gryvos lietuvių nustojo bijot lietuvių varlo. Pažadimui jaunuojuose is tautiskoko miego — pradėta rengti vakarai su dainomis, ant kurių gyviečiai linksmi ir naminiai praidžia laiką. Nežiurint to, kad nėsiedė buvo pataisytas vakarelis, r vėl gegužės 2 dieną "Sutamo" daryje brelis vaidis Gruzio draugų "Ponas ir Muzikė". Gryvos ažiencybs choras padamuos keleliu lietuviskų dainelių.

Vakara taisyti leidimas jau gautas.

M.

("Viltis").

IS VILKAVISKIO, SUVALKU GUBERNIJOS.

Balandžio 11 d. Rudnijoje pas A. Anekaitį Vilkaviskio viršininkas su šešiais žandais darė kraują. Jieskojo bombų ir uždraustų raštų. Rado tik kelias mėsiskias enygas, kurias ir pasiėmė. Taigpi pasiėmė porą iš Amerikos laiskų. Paties Anekaitio tuokart namie nebuvo.

Jonas Karpukas.

("Lietuvos Ukiniukas").

IS NAUMIESCIO, SUVALKU GUB.

Dar buvo kratos, per kurias jieskoti "negerų knygų, laikraščių ir

šautuvų". — Bubleliuose: valstiaus rastiņėje, pas Staugaitį; Valiuose pas Tuplosą; Krykliuose pas A. Kerutį; Pavasiuose pas Pr. Sipailą, pas D. Martišų, pas A. Dailidę; Asmoniskiuose pas A. Mosevičią, pas M. Kuraitį; Viliskiuose pas Pr. Valaitį, pas Sipailą. Vie lin. Kelinti metai kaip gyvuvoja įsteigta buvusiojo čia vikaro kun. Kuderkevičiaus Gyvojo Ražančiaus Draugija, užlaikanti gana didelę knygyną, susidedntį iš 8 šimtų su viršum knygų, ir skaiintyla, kurią niekas nėsinaudoja. Jei ir skaito kas, tai paėms knygą nėsiai namon paskaityti.

Išsiraščius laikraščių galima suskaiityti ant pirštų, per tai tamsas didelis ir žmonės tiki visokiems burtininkams ir septunams.

Kuoriskės Prany.

("Saltiesis").

IS LAZDIJŲ, SEINŲ PAV.

Neperseniai čia mirė gana turtingas ukiniukas. Liko sena pati. Žydai suvuodė. Tuoj nuklėk pas ją su kėlimis konijako bonkufemis, nugirdė bobą ir pamestinai nupirko visą koloniją. Siame "gešefte" tarpininkavo vienas katalikas, kuriam kasžin ar nieko sąžinė nesako. Gėda mums katalikams, kad mūsų tarpe yra tiek judošų. Kolonija tapo išpirkta, tik, žinoma, žydeliams gojų pinigai turejo, rods, per barzdą varvėti. Kelionis dienomis keli tukstančiai gryno "sąžiningo" pelno!

Puipela.

("Saltiesis").

MARIJAMPOLĖS UKIO PARODA 1910 m.

Bus Marijampolėje rugėjo 18 — 21 d., taisyoma "Žagrės" ir "Marijampolės Ukiniukų Draugijos" Parodos skyriai:

I. Arkliai.

II. Raguoti gyvuliai.

III. Smulkūs naminiai gyvuliai, paukščiai ir bitininkystė.

IV. Ukio vaisiai ir išdirbiniai: grūdai, vaisiai, daržovės, linai, kanapės, vilnos, valgomai daigčiai, gėrimai ir tt.

V. Pieno ukis: pieno apdirbimo prietaisai; pieno išdirbiniai, karvių šėrimas, aprašymai pagerinto pieno ukio; pieninė.

VI. Samoningas (racjonaliskas) ukininkavimas, gerų ukų aprašymas, pagerinti vaisinainiai, bandymų laukeliai, gyvulių šėrimas, patalginai tvartai; triubių statymas, nedegamos triobos stogai; rutų darželis.

VII. Naminė pramonija: moterų visoki išdirbiniai, vežimai, pakipalkadimas nešventintos kapinės. Pragrėdė nelaimingasis visą savo turtą, palikęs pačią ir trejtą mažą našlaičių tik su septyniais rubliais, nors gana gerą algą ėmė, pragrėdė savo gyvastį, o kas liudniausia, ar tik nebus pragrėdė ir savo dušią.

Rudnienis.

("Saltiesis").

IS KRIOKALAUKIO, KALVARIJOS PAV.

Cia yra majorato dvaras, kur seniau valdė vokiečiai. Bevaldydami, žemę nualino, girelę iškarto. Dabar tą dvarą, kaip gerdeju, paėmė ir savo rankas lenkai. Keli apylinkės dvarai taip pat jau pėrėjo neseniai ir lenkų rankas. Vienas dvarus lenkai nupirko, kitus nuomoja.

Siuovjus.

("Viltis").

IS LEIPALINGIO, SEINŲ P.

Parapija gana didelė, nes priškaito į 6000 žmonių. Visa parapija, išskyrus keletą nedidelių dvarėlių, kuriuos veik visus nuomoja žydai, gyvena sodžiuose ir baisiai nėsvariai.

Per visą žiemą čia siaučia užkrečiamoji liga "karštinė", nuo kurios daugumas ir miršta. Pačią miestelyje yra valstiaus rastiņė, vienaklasis mokykla, kurią lenkai per žiemą apie 60 vaikų, krasi, ir kurią atveja ir įšveža laiskus keturis kartus per savaitę, maeopolis, smuklės ir aludžių kiek-

vienuose žydo namuose. Yra tairopogi tris katalikiskos sankrovos, kurioms nekaip klojasi.

Iševystė Amerikon stovi ant augščiausio laipsnio; veik kiekvienam sodziuje randi namų su užkaltais lentomis langais, kurių savininkai iškeliauo ton "laimės" salin. Kelinti metai kaip gyvuvoja įsteigta buvusiojo čia vikaro kun. Kuderkevičiaus Gyvojo Ražančiaus Draugija, užlaikanti gana didelę knygyną, susidedntį iš 8 šimtų su viršum knygų, ir skaiintyla, kurią niekas nėsinaudoja. Jei ir skaito kas, tai paėms knygą nėsiai namon paskaityti.

Išsiraščius laikraščių galima suskaiityti ant pirštų, per tai tamsas didelis ir žmonės tiki visokiems burtininkams ir septunams.

Kuoriskės Prany.

("Saltiesis").

IS PRUSŲ LIETUVOS.

Klaipėdos ir Šilokarčiamos valstijų 2 deputatai kovo 2 d. skundėsi apšvietimo ministeriui, kad ypač Klaipėdos valstiuose lietuviskai kalba siūlėse yra naikinama, kad skundai ant to į valdžią menkai gelbsti, kad jauniej jau negali kaip reikiant nei lietuvių pamokslų, nei mišios ismanyti, kad jie nemoka savo gimdytojams ligose nei giesmėle pagiedoti, nei maldele paskaiityti.

Be to deputatai gnodėsi, kad Traušelių mok, kudikių visiskai lietuviskai tikybos nemokina. Ministeris atsakė, kad lietuvių kudikiiai turi vokiškai mokytis, bet ant apatinio mokyklos laipsnio (iki vokiškai nepramokstą) turi būti jie tikėjimo dalykų ir lietuviskai pamokinami. — Jei mokytojai to nepildo, tai skųsties, girdi valdžiai ir pagalios man.

("Lietuvos Žinios").

IS RYGOS.

Netoli Rygos, Skriverų miestelyje suruošė latviai verpimo masinę 80 iki 100 arklių spēkų. Toje masinėje, kuri "Dukatos" vardu, verps iš karto 400 špulių, ir ketina šią vasarą suverpti 3000 pudų linų. Artimesni ukininkai nereikalaua už niekus savo linų pardavimui, o galės duoti tai masinai verpinti. Jei seksis jai, tai ketina užmegsti tiesius ryšius su užsienio firmomis ir joms pardavinti savo išdirbinius. "Dukato" masina is kiekvieno atžvilgio užsitarnauja rėmimo. Pradėjus Rusijoje linus verpti, nebereiks jų gabenti užsienin neapdirbtų, ir čia-pat mūsų ukininkai pradės imti pardaudami juos čia didesnius kaip iki šiol pinigus.

J. Galdinas.

("Lietuvos Žinios").

LIETUVIŲ DAILES PARODA RYGOJ.

Lietuvių dailės paroda susidėda iš devyų skyrių: dailininkų darbų ir liaudies dailės. Į parodą atsistat apie 150 paveikslų ir skulptūrų darbų. Liaudies skyrius endėta

Imperfected in original

is įvairių įvairiausių audinių, mezginių ir liaudies drožinių darbų. Visa paroda užima didelę Kenino gimnazijos salę ir šies pusėto didumo kambarius. Dviejuose kambariuose telpa liaudies dailė, o 4 kambariai ir salė užima lietuvių dailininkų paveikslais.

Nebūdamas dailininku, aš neapsimau rašyti išstatyčių parodoje darbų recenzijos, — aš tik pamėšiu tai, kas ypatingai giliai man įsimiko į akį ir pajudino jausmą ir protą. Žiūrėdamas į parodoje išstatytus darbus, turi stebėtis mūsų dailininkų jausmų gilumą, kurie staciai atvaizdina mūsų dienų Lietuvą su visais jos vargais. Antai Stabrasko Kėntėjoja: guli ant žemės apnuoginta moteriškė su priekintomis rankomis, ir gyvdyrų paukščių pulkas jau artinasi prie jos. Čion atsimeitau mūsų nuvargintą, surašintą apnuogintą sumintą tėvynę Lietuvą, kurios jau visokie krankliai dalinties subėgo. Iš sekupis, užkūptą kentėtojos lūpų veržiasi silpnas aimanavimas. Šmuklus reginys; liudnas mintis jis sužadina... Stai kitas Žmuidzinavičiaus paveikslas. Tai Lietuvos miškas, kurį jau baigia kirsti svėtimas kirvis. Toli-toli, iš kokio tai rūko kyla kokios dvasios su rustais, nekantais veidais, lyg norinčios suturtėti to miško kirtimą. Ir vėl veržiasi galvona palyginimas naikinamo miško su mūsų tauta šiandien. Taip visi mūsų turtai, kuriuos nuo amžių laikėme, savo nuosavybe, naikinami, kad patys numirėliai stebisi ir rustauja, regėdami tokį nuozdų darbą...

Tik į Žmuidzinavičiaus "Milžinų kapus" pažūrėjęs, šiek-tiek linksmesni įspūdžių gavau. Čia senelis atsivedęs vaiką ant milžinų kapų, pasakoja jam apie mūsų protėvių, jų būdą, pasakoją, kaip jie mokėjo tėvynę apginti ir, rodydamas tas vietas, kur tie milžinai palaidoti, įkvėpia kūdikui tėvynės meilę ir drąsina darbuotis jos la-bui. Iš rimto kūdikio veido matyti, kad jis prižadėjo eiti protėvių milžinų pėdomis.

Miškas, šlamsdamas, pasidžiaugdamas kūdikui priminti, idant pildytų tai, ką senelis jam pavadė. Kad tai atsirastų Lietuvoje panašius senelių, kurie savo vaikams kvėptų milžinų dvasią!

Ermėnis.

("Rygos Gastris").

IS LATVIJOS.

Vokiečiai baronai išsirašo sau darbininkų iš kitur, o vietinių gyventojų latvių nenori imti. Bet tie čia nerimsta. Senų Gulbinių, Lyvų g., baronas Volfas buvo išsirašęs 18 šeimynų iš Saratovo gub. Tie darbininkai vasarą suvežė tik apie Kaldas, supuvusį, netikusį net gyvuliams.

Dabar vėl, kaip rašo "Rig. Av.", baronas K. Palenas, buv. teisių ministeris, taipgi išsirašė 8 šeimynas net iš Volinijos gub. Bet jiemis čia pasirodė labai sunkūs darbai. Viena šeimyna net nekčia išbėgo.

Turbūt, Latvijos baronams vėl teks imti latvius darbininkus.

M. Dreigys.

("Saltinis").

IS NICOS, KURSO GUB.

Nuo pat 12 vasario čia nebėva gero lietas. Laumkas visur labai reikalinga lietats. Dauguma jau nuo pusės kovo pradėjo sodinti bulves ir sėti avizas. Nuo 1 balandžio stoji nepaprastai šilta; dienos kaip-kur saulėje būna nuo 17 iki 22 laipsnių šilumos, unksnėje 15,18%. Naktimis labai šilta ir ukanota, tik trūksta lietaus žolei augti.

M. Dreigys.

("Saltinis").

IS TIFLISO, KAUKAZE.

Pereitą vasarą jau pradėta rinkti pinigai užlaikymui lietuvių kunigo; renkama dar ir dabar. Bet lietuvių kunigo kaip nėra taip nėra. O žmonių lietuvių čia yra gana daug. Stai kovo 25 d. kaip sužinojo, kad bus kunigas lietuvis ir sakys kareiviams lietuvišką pamokslą, tai susirinko bažnyčion ir šaip parapijonų daugiau, negu paprastai. Pamokslą lietuviškai sakė karius kunigas Pečura.

Tiflisietis.

("Lietuvos Ukininkas").

LIETUVIŲ ISEIVYSTĖ.

Pereitame "Saltinio" num. buvo auksiai surašyta, kiek iškeliavo

Amerikon lietuvių, kiek iš ten sugrįžo ir kokiosna vietosna lietuvių keliaujama. Pasirodo, kad nuo berželio mėnesio 30 d. 1908 m. ligi berželio 30 d. 1909 metų iš viso nukeliavo Amerikon 16 tūkstančių 363 žmonės. Grįžo iš Amerikos nepilnai du tūkstančiai (1990 žmonių).

Amerikos Jungtinių Valstijų valdžios paduotosios žinios rodo tik tai, kiek nukeliavo lietuvių Amerikon. Čia toli gražu dar nevisi mūsų išeiviai surašyti. Tiesa, dauguma Amerikon keliaujama. Bet nemaža lietuvių važiuoja taip-pat į Angliją, Braziliją, Kanadą. Ne-kalbū jau apie Prūsiją. Palengvėjus paspartų gavimui, vasaros dar-bų metu daugybė mūsų darbininkų keliauna Prūsijosna uždabliauti. Net pienesnį pradėjo eiti vasarą į Prūsiją. Išdirbė vasarą Prūsijosna, žiema grįžta namon.

Suėjus į krūvą visus mūsų išeivius, keliaujančius ilgesniai ar trumpesniai laikui į svetimą šalį uždabliauti, pasiektų jų skaičius bent ligi 30 tūkstančių.

Tie mūsų išeiviai yra tikrai nelaimingai. Bemaž pusę jų nemo-kia nei skaityti, nei rašyti. Nėra kūr jau sakyt apie švietimą kalbų mokėjimą. Tie tamsūs vargdeniai turi patį, be jokios globos, keliauti ir darbo įieškoti. Tiesa, jie turi savo kišenių globėjus, kurie rupi-nasi kuodaugiau pinigų prisi-lupiti. Visokie tarpininkai, agentai išnaudotojai skuta vargdenių lie-tuvių, kaip įmanydami.

Išlikusių, žiurint į mūsų išeivių vargus, širdis kraujais pateka. Žiuri ir stebisi, kodėl gi lietuvių taip ilgai nepasistengia savo išeiviams pasirūpinti. Kodėl leidžia vargdeniams broliams kraujagierių išnaudotojų rankose buti?

Kitos tautos, kaip antai vokiečiai, jau seniai aprupino savo išeivių reikalus. Vokiečių sulgi-nant nedaug teiskoliauja į svetimą šalį: seniau iškeldavo 300 tuk-stančių, dabar gi vos 10 tukstančių teiskoliauja. Vieno vokiečio turi-puikiai įtaisytas darbo sujiekoji-mo būnūs. Ten suteikiama smul-kios žinios, kur ir kiek reikalauja-ma darbininkų, po kiek mokama už darbą, kaip tinka oras. Praneša biuras, kaip brangiai atsieina pragyvenimas ir maistas. Suteikia-mos visokios valgomų daiktų kai-nos, pradėjus nuo mėsos, baigus kiaušiniams, druska. Darbininkas, noris keliauti į svetimą šalį, jau namie budamas gerai žino, ką ten ras ir kiek ten gali uždirbti. Mu-sų gi lietuvių čia apgraužimas ir vietoje laimės, dažnai vargą ir mirtį randa. Juk nepaslapstis, kad lietuviams tenka sunkiausi ir mažiausiai apmokami darbai. Geres-nius darbus pasirūpina paimti ap-sukresnieji, geriau susipratę ir su-sivieniję kitataučiai.

Neturime mes tikrų žinių, kiek turi žuti mūsų brolių iš priežasties ir globos trūkumo. Paimkime pavyzdį iš panašios musiškei-rusinių tautos. Vokiečių laivyno kapelionas kunigas rusinas pripaži-no, kad iš trijų tūkstančių rusinių nukelivusiųjų per paskutinius trejus metus į Braziliją tikėtai šimtai liko gyvi. Visi kiti išmirė dėl oro nesveikumo. Ar mes galime pasakyti, kad su lietuviams kitaip yra?

Nėnant tinkamos išeivių globos, daug turime pinigų nustoti. Musų darbininkai paprastai spiečiasi į vieną kokią vietą. Kur vienas pra-veda kelia, ten paskui jį šimtai ei-na. Susibėgus daug darbininkų į vieną vietą, atpinga jie, pradeda maziau pelynti.

Apie doriskąją išeivių pusę nėra ką nei kalbėti. Ypač išeinantieji vasaros metu dirbti į Prūsiją bei-siai doriskai apsilėdžia. Katali-kiškų bažnyčių retai kur yra. Ten-ka tarp liuterių gyventi. Nei šven-tomis dienomis šv. Mišių klausyti, nei pasninkų užlaikyti jiems nere-ikia. Šventas dienas. Musų darbi-ninkai dažniausia karčiamoje šven-čia.

Taip yra su keliaujančiais į Pru-siją. Mažai ką geriau aprupinami doriskai keliaujantieji į Ameriką.

Amerikos gyvenimas visai kito-kis negu pas mus Lietuvoje. Lie-tuvius, pamatęs, kaip toli visame-kamė nuo kity užsilikęs, stengiasi susilyginti su jais. Pakliuva daž-na į kokias rankas ir tampa jei-gu ne visai netikintu žmogui, ta-bent atšalusiu nuo tikėjimo.

Čia vėl turime statyti vokiečius, kaip pavyzdį. Jie turi puikų

draugiją išeivių dorai aprupinti. Tai šv. Rafolo draugija. Ta drau-gija stengiasi aprupinti ypač išeivius, kelionėje esančius. Kadangi vokiečių, kaip minėjau, mažai te-keliauja į svetimą šalį, tai šv. Rafolo draugija rupinasi ir sveti-momis tautomis. Dideliuose mie-stuose jurių pakraščiuose ji turi kunigus, kalbančius įvairiomis kal-bomis. Kad būtų kam iš lietuvių išsiuom dalykų apsirūpinti, neatsi-sakytų, be abejo, joms, iš draugija ir lietuviams išeiviams patarnauti. Tik vargas mums, kad nėra kam rūpintis pas mus šiuo svarbiausiu išievyties reikalu. Lietuvos sunys žuvis iš dūšios ir kuno bado ir ne-laimių, o mes per tiek metų ramiai į tai žiurime. Išlikusių skaudu!

Turi išeivių aprupinancias drau-gijas vokiečiai, prancūzai, italai ir kitos tautos. Lenkai jau taip-pat įsisteigė sau tokią draugiją. Ko-dėl tatau mes to gyvo reikalo ne-matomė?

Mažulis.

("Saltinis").

APIE MUSŲ NAMŲ PRAMO-NIJĄ.

Visur be pasigailėjimo kaltina-mą lietuvių apsilėidimas nesigrie-bime amatų. Vienkairi kaltinama, kad lietuvių bėga svetur duonos įieškoti... Tų kaltinimų jau kai-kur ir perdėta. Taip "Salt." No-ro š. m. rašoma: "Lietuvius tiek ir tegalvoja, kaip nieko nedirbda-mas galėtų buti pinigais apsipyl-les".

Aš visai čia nemėnu teisinti žmonių apsilėidimo; nesigriebimo amatų ir kt., bet tik norėjau pra-tarti keltą dalyką apie tai — ko-dėl lietuvių nesigriebia amatų.

Kalbant apie namų pramoniją reikia pažymėti, kad visai nesigriebimo amatais negalima lietuviams užmesti. Juk yra nemažai lietuvių siuvėjų, dailidžių, kal-vių, račių ir kitų. Paimkim, kad ir dailidystę. Gan greit reto uk-tininko triobos nerasi dailidės už-stoto; retas kuris kaimietis visai nemoka ko nors iš medžio pa-dirbti. Bet kiek jis iš to pelno? Pasididžia pats sau nežėdas, kris-pes, pasitauso ratas, ir tiek pelno, kad kitam nieko nemoka už tai. Nemaža tandas ir tokių, kurie dir-ba kitiems už užmokėtinį...

Be visų jų, gan greit, pelnas nenėša nei tiek, kiek reikia prasimaitini-mui nedidelės šeimynos. Žinau vieną račių: su pagelbininku dir-ba vienam Raseinių apskrčio miete-lyje, ir uždirba tik tiek, kad šaip taip su šeimyna pragyvena. Ir tai dar laimė, kad jis vienas veikia ant visos parapijos račius, o jei bu-tų kitas tam miestelyje — tai ir su pragyvenimu būtų sunku...

O kiek tokių amatininkų pas mus su-rastum! Iš to jau matyti, kad lie-tuviai nesisailina nuo amatų, bet verčiasi į kias kiek kas gali, ir noriai įsijusimti, jei bent žmoniškai iš to pragyventi galėtų... Telsy-randis, kad randasi keletas ir pelnin-gesnių amatų, kuriuos dabar tan-kiansia užimti pas mus ateiviai — kaledirbystę, sodininkystę ir kiti, — bet prie tų jau reikia ir kapita-lo ir pasitaissymo (padargų) ir iš-silavinimo; o to mūsų žmonėms nėra iš kur paimti...

Bepigū rusams verstis amatais, kad juos "zemistovs" palaiko ir ke-lia jų "namų pramoniją", steigia tam tikras mokyklas, tveria drau-gijas — suranda, kur tuos idir-binimus parduoti. O ar yra kas tam panašaus pas mus? Kas tuo-mi rupinasi? Nėra todėl dyvų, kad musų broliai bėga svetur duonos įieškoti, nes ką-gi veiks žmonai su-tučiomis rankomis? Pats "Salti-nis" pripažįsta, kad tik su geležia-galima iš akmens ugnį išgauti, — tai-gi bėga lietuvių svietur to-geleizes įieškoti, su kuria užga-vas titnagą, ugnis žybiotų...

Mažai šiandien rasi tokių, kurie namo rasti žemėje turtus ir nieko nedirbus buti pinigais apsipylę... Žino lietuvių, iš kur turiai kasa-ma... pažįsta jie pinigų vertę — jų kaulais tos kasyklos apdraiky-tos! Nėra ko valstiečių svajoti apie didžius turtus, gana jam jei užtenka juodos duonelės... Tai-gi užuot kalbėtis vargšų savo bro-li — jus, šviesnoliai; verčiau parody-ti jam, padėkit, kaip surasti ge-tesnis duonos kamsi tėvynėje, o jis jums už tai bus amžinai dė-kingul...

Vargovai.

("Lietuvos Ukininkas").

MOKSLIEIVIAI ŽINOTINA.

Nesant Lietuvoje augstųjų mo-kyklų, mūsų jaunuomėi, trokš-tanti gilesnio apšvietimo, priver-sta į ieškoti svetimose šalyse. Kas nesupranta, kokias padėjimas važiuojančio svetur mokslo įgyti kuris gal tik miesto vardą yra te-girdėjęs, bet nežino nei mokslo sto-vo, nei gyvenimo, sąlygų. Dėlto nevienam jau gal atsitiko, nuva-žiuvus tenai, kame mokslas niekuo nepasitūm kraustyties kitur, ir to-kiuo būdu gaisinti brangų laiką ir metyti skaitiką. Gerai, jeigu kas turi pajastumą, draugu, svetur besimokančių, kurie gali suteikti reika-lingų žinių; bet nemaža rasis ir tokių, kurie tenai jokio pažistamo neturi. Patarnauti mūsų tautie-čiams-moksleiviams šiame dalyke susidarbė Louvaine tam tikras In-formacijos Biuras, kurs pagal iš-galės suteikia visokias žinias apie Europos universitetus ar kitas augstąsias mokyklas.

Kreipties šiuo adresu: Mr. J. Galdikas, etudiant de l'Université, Rue de Vesale 8, Louvain — Belgique.

IS GLASGOVO, SKOTIJOS. Glasgovo lietuvių 12 d. gegužio šventę apvaikščiojo iškilmingai. 12 val. susirinko miesto viduryj tuk-stančiai žmonių su visokių varų vėliavomis; juos patiko su muzi-ka. Pulka žmonių, muzikos lydi-mi,ėjo į centrolinį miesto parką "Glasgow Green", kur buvo pra-kalbos iki 6 val. po pietų. Yvairių tautų socialistai susivienijo su anglių socialistų kuopa, padarė vieną platformą, nuo kurios kal-bėtojai kalbėjo visokiose kalbose: angliskai, italiskai, žydiškai, lat-viskai ir vokiškai. Lietuvių soci-alistai parskievė agitatori Ado-mavičių, kuris atkako Glasgowan ankščiau. Jis savo kalbą aiški-ko svarbų darbininkams tos šven-tės. Toliau kalbėjo apie bu-dą kovos darbininkų su išnaudoto-jais. Savo kalba Adomavičia už-ganėdino lietuvių. Apvaikščioje-me dalyvavo daugybė didelių ir mažų darbininkų unijų. Daugu-mas jų ant vėliavų turėjo užrašy-tą svarbiausią savo reikalavimą — 8 val. darbo dieną.

A. Kraučius.

IS AMERIKOS.

KOMETA PADARĖ PEPROTE. Stevens Point, Wis. Gyvenanti čia moteris Clara A. Janko, karš-tai tikinti moteris, per giliai ma-tydama apie dabar pasirodžiusį dangaus rūnuose kometą, ir jos pasirodymo priežastis, gavo proto sumaišymą.

NUŠOVĖ SAVO DUKTERĮ. Syracuse, N. Y. Moteris poli-cijos perdarėtinio Baldwinvillej El-ma Chapman nušovė savo miegan-čią 15 metų dukterį Harel, o pas-kei ir pati sėvė. Mat motinos pro-tas dėl ligos ligos buvo sumaišęs.

INDIJONŲ SUKILIMAS.

East Las Vegas, N. Mex. Ap-linkinėse Ancient Taos Pueblo su-liko ten gyvenanti indijonai. Nuo gubernatoriaus pareikalauta kariu-menės, kadangi bijosi, kad indio-nai nepradėtų skerti baltparvius. Indijonai nutraukinėjo telegrafų ir telefonų vietas.

NAUJAS ISRADIMAS.

Washington, D. C. Vienas Ame-ricos 1800 ministerijos urėdininkas išrado specialiąją mašiną mazgo-jimui šiltesnių popierinių pinigų. Mazgojimas atsieina gana pigiai: 20c. už 1000 dol. Randui mašina patiko ir jį miano ją nuo išradėjo nupirkti.

ATEIVIAI BALANDŽIO MĖ-NESY.

Balandžio mėnesį į New Yorko miestą atkako 130762 ateiviai. Iš jų 1800 sugrąžinta atgal. Iš 103-981 įleisto buvo: 81870 vyriškių ir 22111 moterų. Visi tie ateiviai atsiėmė \$250000: 9200 tu-rejo daugiau negu po 50 dol., o 79021 mažiau. Iš to ateivių skait-lus — 468 ne mokoje nei rašyti, nei skaityti, 221 mokoje tik skaityti.

SUGRIUVO PLATFORMA.

Salt Lake City, Utah. Pasiba-gus kumščių muštynėms, sugriu-vo platforma ir apie 100 žmonių supuolė į ežerą. Truksta septynių ypatų, su kuriomis nežinia, kas at-sitiko.

ORLAIVININKŲ KONGRE-SAS.

New York. Aero klubas nu-sprendė ant Long Island susaukti terptautiską orlaivininkų kongre-są. 2 d. spalio bus parengtos terptautiskos orlaivininkų lenktynės.

GATVINIAI PLĖSIKAI.

Seattle, Wash. Gatviniai plėsi-ka 12 d. gegužio čia sulaukė vieną pilną žmonių gatvinį karą ir nuo važiuojančių paėmė apie \$2000. Jie sustatė pasazierius į eilę ir išuči-no visų kišenių.

GIRIŲ GAISRAI.

Milwaukee, Wis. Paviečiuose Mosinec ir Marathon dega gi-rius. Mieste Mosinec sudegė jau tulas namų skaitlius ir keturias krautuves, viena apteika, keturi sa-lunai; krasi ir lentų piovai.

KOSČIUSKOS IR PULASKIO PAMINKLAI.

Washington, D. C. 11 d. gegu-čio čia likosi atidaryti paminklai Kosčiuskos ir Pulaskio. Juodu kariavo amerikų pusę už Ame-ricos nepriklausomybę. Pirmutinis paminklas yra, ant kėrtės 13 str. ir Pennsylvania ave, antrasis ant Lafayette Square. Prie Pulaskio paminklo laikė kalbą prezidentas Taft, o prie Kosčiuskos — karo ministeris Dickinson.

vo platforma ir apie 100 žmonių supuolė į ežerą. Truksta septynių ypatų, su kuriomis nežinia, kas at-sitiko.

ORLAIVININKŲ KONGRE-SAS.

New York. Aero klubas nu-sprendė ant Long Island susaukti terptautiską orlaivininkų kongre-są. 2 d. spalio bus parengtos terptautiskos orlaivininkų lenktynės.

GATVINIAI PLĖSIKAI.

Seattle, Wash. Gatviniai plėsi-ka 12 d. gegužio čia sulaukė vieną pilną žmonių gatvinį karą ir nuo važiuojančių paėmė apie \$2000. Jie sustatė pasazierius į eilę ir išuči-no visų kišenių.

GIRIŲ GAISRAI.

Milwaukee, Wis. Paviečiuose Mosinec ir Marathon dega gi-rius. Mieste Mosinec sudegė jau tulas namų skaitlius ir keturias krautuves, viena apteika, keturi sa-lunai; krasi ir lentų piovai.

Girių gaisrai siaučia teipgi ap-linkinėse Bayfield. Išdegė čia ir daug farmų. Minnesotoj išsi-platino girių gaisrai teip, kad jie užgriebė miestelį Grand Morais, bet jį pasiekė nuo ugnies apginti.

KOSČIUSKOS IR PULASKIO PAMINKLAI.

Washington, D. C. 11 d. gegu-čio čia likosi atidaryti paminklai Kosčiuskos ir Pulaskio. Juodu kariavo amerikų pusę už Ame-ricos nepriklausomybę. Pirmutinis paminklas yra, ant kėrtės 13 str. ir Pennsylvania ave, antrasis ant Lafayette Square. Prie Pulaskio paminklo laikė kalbą prezidentas Taft, o prie Kosčiuskos — karo ministeris Dickinson.

PASKENDO LAIVAS.

St. Louis, Mo. Vėjas priplakė prie upės kranto "City of Santillo", ant kurio, apart įgulos buvo 27 pasazieriai. Laivas susidaužė ir paskendo. Prie to prigėrė šeši pa-sazieriai, o tame skaitliuje keturios moterys.

ALAUŠ GERIMAS.

Nors gerimų priesai šaukia, jog alus yra vodingas, bet alaus ge-rimas Amerikoj didinasi: 1901 m. išgerta alaus 2892570 barelių ir tai tik kovo mėnesį. Šmet gi kovo mėnesį išgerta Amerikoj 4993793 bareliai (vienas barel turi 31 ga-lioną).

EXPLOZIJOS.

Logansport, Ind. Parako krau-tuvėse Casparis Stone Co. explo-davo 300 svarų parako. Prie to 20 ypatų sunkiai sužeista, o daug triobų tapo pagadyti.

FRIGERĖ.

Wilkesbarre, Pa. Netoli popie-ros dirbtuvių paskendo valtis su augstesnės mokyklos mokiniu. Prigėrė prie to šešios mokinės ir du mokiniai.

INDIJONŲ SUKILIMAS.

East Las Vegas, N. Mex. Ap-linkinėse Ancient Taos Pueblo su-liko ten gyvenanti indijonai. Nuo gubernatoriaus pareikalauta kariu-menės, kadangi bijosi, kad indio-nai nepradėtų skerti baltparvius. Indijonai nutraukinėjo telegrafų ir telefonų vietas.

NAUJAS ISRADIMAS.

Washington, D. C. Vienas Ame-ricos 1800 ministerijos urėdininkas išrado specialiąją mašiną mazgo-jimui šiltesnių popierinių pinigų. Mazgojimas atsieina gana pigiai: 20c. už 1000 dol. Randui mašina patiko ir jį miano ją nuo išradėjo nupirkti.

ATEIVIAI BALANDŽIO MĖ-NESY.

Balandžio mėnesį į New Yorko miestą atkako 130762 ateiviai. Iš jų 1800 sugrąžinta atgal. Iš 103-981 įleisto buvo: 81870 vyriškių ir 22111 moterų. Visi tie ateiviai atsiėmė \$250000: 9200 tu-rejo daugiau negu po 50 dol., o 79021 mažiau. Iš to ateivių skait-lus — 468 ne mokoje nei rašyti, nei skaityti, 221 mokoje tik skaityti.

SUGRIUVO PLATFORMA.

Salt Lake City, Utah. Pasiba-gus kumščių muštynėms, sugriu-vo platforma ir apie 100 žmonių supuolė į ežerą. Truksta septynių ypatų, su kuriomis nežinia, kas at-sitiko.

ORLAIVININKŲ KONGRE-SAS.

New York. Aero klubas nu-sprendė ant Long Island susaukti terptautiską orlaivininkų kongre-są. 2 d. spalio bus parengtos terptautiskos orlaivininkų lenktynės.

GATVINIAI PLĖSIKAI.

Seattle, Wash. Gatviniai plėsi-ka 12 d. gegužio čia sulaukė vieną pilną žmonių gatvinį karą ir nuo važiuojančių paėmė apie \$2000. Jie sustatė pasazierius į eilę ir išuči-no visų kišenių.

GIRIŲ GAISRAI.

Milwaukee, Wis. Paviečiuose Mosinec ir Marathon dega gi-rius. Mieste Mosinec sudegė jau tulas namų skaitlius ir keturias krautuves, viena apteika, keturi sa-lunai; krasi ir lentų piovai.

KOSČIUSKOS IR PULASKIO PAMINKLAI.

Washington, D. C. 11 d. gegu-čio čia likosi atidaryti paminklai Kosčiuskos ir Pulaskio. Juodu kariavo amerikų pusę už Ame-ricos nepriklausomybę. Pirmutinis paminklas yra, ant kėrtės 13 str. ir Pennsylvania ave, antrasis ant Lafayette Square. Prie Pulaskio paminklo laikė kalbą prezidentas Taft, o prie Kosčiuskos — karo ministeris Dickinson.

Consolidated Co. Darbininkai strei-ką laimėjo. 1200 streikavusių dar-bininkų sugrįžo darban.

Wanpaca, Wis. Krakmolo dirbtuvės, kurių čia yra septynios, dirba visos gerai ir šmet bus vė-liau negu kitais metais uždarytos.

Wanpaca, Wis. Krakmolo dirbtuvės, kurių čia yra septynios, dirba visos gerai ir šmet bus vė-liau negu kitais metais uždarytos.

Wanpaca, Wis. Krakmolo dirbtuvės, kurių čia yra septynios, dirba visos gerai ir šmet bus vė-liau negu kitais metais uždarytos.

PEREITĄ SANVAITĖ JUNGTIJOSSE.

Valsčiuose buvo 216 nusibankrutė-imų, arba 25 daugiau negu užpe-reitą.

LIETUVIAI AMERIKOJ.

IS E. ST. LOUIS, ILL.

Darbai šiūm kartu čia eina vi-dutiniskai, ir iš kitur pribuvęs dar-bų gali gauti, bet gerų darbų čia labai mažai. Svarbiausios dirbtu-vės yra šios: Armour, Swifto ir Nelson & Co. skerdyklos, Ameri-can Steel Foundry, Republic Tudor Iron Works ir diktai ma-žesnių dirbtuvių.

Lietuvių yra poras tūkstančių. Daugiausia jų dirba skerdyklose. Lietuviai atsižymi ypač narsumu, kada rudis pradeda veikti galvoje. 10 d. šio mėnesio vienoje stuboje karzygiai už ką ten, susivaidiję "kaukes" apsidaužė. Kitas išbė-go "dėdės" atsivesti, bet dėdė ir ge-radėją drauge pasiėmė ir dar kitus keturis, ir visi užsimokėjo po \$9.85. Visi tie vyrai inteligentai "sportai", jiems laikraščio ar kny-gos netekia, nes jos, anot jų pas-a-kos, yra bedieviškos, o jie ir be to viską žina. Už tuos pinigus ka-teisme užsimokėjo, galėjo nusipir-kti knygų ir laikraščių.

paminėti, jog viena kregždė dar nepadarė pavasario, kad ji ir garšiausiai čirškėtų... Musų amerikiečių lietuviškoji dvasiškija pastaraisiais laikais teigiai liūdnai persekiojusi T. M. D. nevieną iš jų, ypatingai tą, kurį yra pagarsėję savo patriotizmu, T. M. D. skaito savo narių tarpe, bet kiti vis rodo lyg dar su neužsitikėjimu ant jos žūti: neragina žmonių prie jos prigulėti, bet ir nedraudžia Tuomi laiku draugija auga.

dama savo sparnus vis plačiau ir plačiau. Ypatingai didelį pasisekimą ji turi nuo tulo laiko Europoje. Mums jau teko matyti organežinius apie T. M. D. kuopas: Paryžių, Maskvą, Tilžę, Berlyną ir kitur; mums teigiai teko girdėti iš tų straipsnių, jog apie T. M. D. pradeda spieštis nemažas skaitis mūsų žymesnių veikėjų kaip čia, taip ir iš Didžiosios Lietuvos ir iš Prūsijos, ir šandien turbūt nei viena draugija (išskyrus Lietuvių Mokslo Draugiją Vilniuje) neskaityto savo tarpe tiek mokslo vyrų, kaip T. M. D. draugija.

Mums praneša, kad šiomis dienomis tas burys dar žymiai pasididino ir tai visai netikėtai.

Iš tikrų saltinių žinome, jog T. M. D. nariais pastoję pulkėlis Seinų (Suvalkų gub.) inteligentų.

Gal, ne vienam bus akivaizdu, jog didelis nuosimtis seiniečių narių yra dvasiškija: tarpe jų randame: kun. A. Palubinską, kun. J. Laukaitį ir kun. V. Dvaranauską — visi Seinų dvasiškos seminarijos profesoriai; toliau eina — kun. J. Vailokaitis — „Saltinio“ redaktorius, agronomas Totoraitis ir kiti.

Tas yra geras ženklas ir parodo, jog T. M. D. stjo ant gero keli ir prisilaiko tokios taktikos, prie kurios kiekvienas gali prie jos prigulėti, o ta taktika gal būtų gaila, jei išreikšti: eiti aiškiu keliu ir platum keliu abelno apšviesto (tik grynai prasmė to žodžio). Visiems lietuviams, kokio tikėjimo ir kokių pažiūrų jie nebūtų, yra labiausiai bendras dalykas: 1) remimas reikalių apšviesto (be jokios partijos, ar anti-tikėjimės tendencijos) ir 2) atgaivinimas, teigiamas sustiprinimas tautiško susipratimo, kitaip kalbant, įkvėpimas ir palaikymas patriotizmo (tėvynės meilės).

Draugija, einanti tokiu keliu, de nukrypimo į bent kokią šalį, gali laukti abelno pritarimo iš lietuviškos visuomenės pusės.

Ant neseniai išsiskleidusio T. M. D. žarių galima užteigti atgailą, jeigu knyga su parašu: „Ad lucem amorem patriae“ (prie šviesos meilės tėvynės).

Šitie žodžiai trumpai ir aiškiai rodo T. M. D. mierių, dvasiškumą ir tt., kitaip kalbant, tie žodžiai yra T. M. D. obalsiu, varian kurio draugija veikia.

T. M. D. narys.

Kudirkos raštai. Šiomis dienomis gausis oficialinis pranešimas, kad von Mauderodis spausdėvėzė apie išsiuntimą pirmo transporto V. Kudirkos raštų. Pranešimas skelbia, kad siuntinis išėjo iš Hamburgo, kaip jau buvome pirmaus pranešę, 8 d. gegužio ir bus išvežtas 17 d. gegužio. Toliau bus paduotas surašas siunčiamų knygų. Šitas transportas susideda iš 40 didelį skrynių, prikrautų Kudirkos raštais. Skryniose telpa nuo 200 iki 600 knygų kiekvienai.

Centralinis knygynas, p. J. Manavičia, kaip girdėt, lietuviškus būdu spioves prieš sunkų darbą ir delnus, energiška ruošiasi prie didžiausios knygų ekspedijios, kurios iki šiol dar nieks iš lietuvių vienu kartu nėra bandęs padaryti. Sunkų darbą turės p. Si-manavičius: vienu kuopu draugija per šimtą ir apie keturis šimtus pavienių narių, per tai vienu „baksu“ jam reikės pagaminti apie ketelį šimtų. Daugiausia bėdos bus su pavieniais.

Siuosmet siuntiniai su Kudirkos T. M. D. kuopoms bus ne tik sunkūs, todėl nėra ko neišvengti, kad Centro valdyba išsiųstų knygų kitaip, kaip „freitu“, bet užima daugiau laiko, negu siuntimas per ekspres kompaniją, bet apsieina daug pigiau.

III T. M. D. SEIMAS.

Jau anksčiau buvo pranešta, kad T. M. D. seimo posėdžiai praeitą ant penktos pusl.

Tikėjimų Istorijos Rankvedis

Su paveikslais

Parašė, bendradarbiaujant kitiems mokslininkams,

P. D. Chantepie de la Saussaye,

Teologijos profesor. Amsterdame,

Vertė J. Laukis

32. TAMMUZ IR ISTARĖS KAKIMAS PRAGARAN.

Nusistatymo raštai. Schrader: Die Hohenfahrt der Istar (1874 m.); Alf. Jeremias: Die Hohenfahrt der Istar (1886 m.).

Du'uzu (Tammuz) nepriklauso prie augstesniųjų babiloniškojo paiteono dievų, bet tikėjimo istorijoje jis yra labai įdomus. Jo vardas reiškia jauną šakelę, atžalą. Ar jis šitą vardą gavo nuo ketvirtos babiloniško mėnesio pavasarinio susilyginimo dienos su naktia užvašinimo, ar antai, to nežinia. Jau senbabiloniškuose parašuose jis prisimena drauge su Samasu. Vienas larsamiškų karalių, gyvenęs apie 2300 m., vadina save „teisingumo karaliumi, kurį myli dievai Samas ir Tammuz“. Jau tuomi yra nurodoma, kad Tammuz yra asulinių dievų. Visi, kas apie jį šnekama, patvirtina nuomonę, jog jis yra pavasarinės saulės dievas, bet žiurimos iš vienos, ypatingos pusės, būtent, dievas pavasarinės saulės, kas metas žudancios savo spēką nuo nevidoningu įiegu veikimo prieš ją; pavasarinės augmenybės dievas, kuri pilnai išplėtojus savo lapų, jaunbiškai skaisčia grožybę, jo mėnesyje Tammuzė, miršta nuo vasaros karščio veikmės. Jis nuėjo žemutinį svietan, pasakojama vienoj Tammuzo raudoje, tame mėnesyje, kuriame jo gynyminis rakas nebuvo dar išėjęs. Su juo drauge miršta ir žydinti pavasario augmenybė. Numirėlių karalija paima jį sau, bet ji nevalioja jo užlaikyti. Jis yra numirėlių svieto karalius ir valdovas, sutraukęs myrio pančius. Kaip po žeminio svieto dievas jis pats iš savęs yra augmenybės dievas ir kaip jis, palikęs numirėlių karaliją, vėl apdengia žemę augalais, tai apie jį suopročiū ratas užsiveria sugryžimu ant žemės pavasario dievo ir apsiereikšimu pavasarinės saulės vėl su pergale išsklaidžiusios tamsą. Kitokią pakraipą šitas mytas gauna legendoje apie Alapą (žr. sk. 39*).

Parašuose, suraštuose, Tel-el-Amarn, Egipte, yra teigiami mitologiskų pasakojimų, nurodanti, kuriose lošio raišlyse mytas apie Tammuzą, šitad, be abejonės, parodo, jog antro tūkstantmečio vidury jį buvo žinoma už prieikinės Azijos sienės rytų.

Betarpiskame susirišime su Tammuzo kultu ir jo apraudojimu yra babiloniška žavėjimo legenda apie Istarės kakimą pragaran. Tammuz ir Istar tolydžio sujungti drauge, — vakarinės žvaigždės dievė (legendoje apie kakimą pragaran ji vadinama Sino dukterija) ir vaisingumo ir pavasarinės augmenybės dievas. Tammuz vadinama Istarės jaunystės mylėtinu ir teipogi jos vyru. Izdubaras išmetinėdamas Istarę josios pragaistingas meiliškas klastas, pasakoja: tu esi priežastis to, kad Tammuz, tavo jaunystės vyras kas metas yra apraudojamas. Mėnesinis Tammuz turi teigiai vardą „Istarės bastynių mėnesio“. Šitas yra išaiškinamas pasakojimu apie Istarės kakimą. Ji nueina žemutinį svietan, idant atgaivinti jos mylimą Tammuzą. Nors šitos epikos turinys nurodo į astrališką mytą, — vakarinę žvaigždę pasislepia vakaruose, numirėlių šalyje ir tik po ilgo buvimo ten, vėl pareina svietan rytuose, rytmetinės žvaigždės pavidale, — bet epikoje yra sudėta du mytai. Asmenyje jo vienok yra mytas apie pavasarinės grožybės ir pavasarinės saulės mirimą. Sakmėje apie Istarės suvaikšiojimą pragaran yra žavėjimo legenda. Sprendžiant iš užbaigos, teisybė, sugadintos ir sunkiai permanomos, visa ji, visu sudėjimu yra pamaldos veiksmu, pasvęstos aukojimui už numirėlius, atsibuvancios Tammuzo šventės drauge su jo apraudojimo ceremonijomis. Kunigas, darantis auką, skaitė Istarės istoriją, kuri žemutiniam sviete įieško nužudyto vyro ir jį iš ten išliuostuoja. Pamaldinės apeigos užsibaigia paaukojimu Tammuzui gėralo, labai numirėlių šešėlių. Paties Istarės suvaikšiojimo turinys, trumpai sakant, yra toks: Sino dukterė, Istar, eina požeminį svietan, idant ten gauti gyvo vandens, su kuriuo ji galėtų atgaivinti numirusį Tammuzą. Su grumojimais reikalauja jį, idant ją įleistų. Ji pereina per septynerias duris, palikdama pas kiekvienas savo drabužių dalį ir, galiausiai, nuoga pasiekia Allatu karalią, kur sulgy pirmapradinio šitos karališkos įstatymo, ir jį turi būti užlaikyti ant visados. Allatu perima baimę ją pamaciūs. Gal Istarės reikalavimas ją pykina, o gal, pati budama našumo dieve, ji negandauja to nuostolio, kuris gali atsitikti nebuvant Istarai ant žemės, kur, kol ji yra pragare, apsisotija visokis dauginimasi ir augis. Dide liai tuomi susirupinę, devai eina tartis. Dievo Ea sutvertas

Pav. 41. Istar, nuoga, žemutiniam svio.

dievų tarnas, kuriam vardas yra „Šviesa jo šviečia“ — siunčiama pas Allatu. Gudrumu jis prisigriebia prie gyvojo vandens ir Allatu veltui pasiutusiai duksta: ji turi paleisti abudu dievus: Tammuzą ir Istarę. Iš šito pasakojimo nematyti, kokia buvo Tammuzo myrio priežastis; bet Izdubaro epikoje sakoma, jog taja priežastis buvo laukinė, jausinga Istarės aistra, sujungta su žiaurumu pasigėrėjimu, suteikiamu jai mylėtinui marinimu, kurių ji buvo atsi-norėjusi.

Pastebėjimo verta minima užbaigoje Tammuzo šventė. Joje, kaip raudės, dalyvauja giedodulos, Istarės tarnaitės. Įvairybė pasiekusių mus Tammuzo apraudojimų parodo didelį šitos šventės išsiplatinimą. Sekančioje raudoje negailima nepastebėti panašybės teip vadinamam Adonis sodeliui: „O ganytojai ir valdovė Tammuz, Istarės patie, požeminio svieto karaliau, vandeninės buklės valdovė, ganytojai, grūdė pasėtas, visai sode negėres vandens, kurio bumburas neissiskleidė lauke į žiedą, medeli, pasodintasai ne į savo rasojamą vagą; jaunasis medeli, kurio šaknis buvo išrautos, augalė negėres ant savo ežios visai vandens.“

33. ASSYRIJA. KULTO VIETOS ASSYRIJOJE.

ASSYRIŠKASIS PANTEONAS.

Babilonių kaimynais šiaurėje buvo assyrai. Savo paeiga jie yra giminingi babiloniškiems semitams. Kalbą jų yra babiloniškos kalbos tarne, su nedideliais įvairumais. Senesniųjų laikuose jų šeimyninkavimo sritis rubežiuosi šalia nuo Tigro į rytus. Šita šalis padaro savimi plokišią augstumą, kurios rubežiais buvo nuo šiaurės Armenijos kalnai, nuo pietų gi pietinis Zab, Tigro intaka. Assur pietuose senovėje buvo svarbiausiu assyrų viešpatybės gardu, bet ir Ninevija buvo jau priešistoriškose laikuose*). Abudu

*) Atskyrimas assyrų nuo babilonių įvyko nepamenamais laikais, vienok ne anksčiau 2000 m. pr. Chr. Idomu, kad babiloniškuose nuotraukose pasakojimo apie svieto sutvėrimą aiškiai prisimena kaip Assur tep ir Ninevija. Tokiai minėjimas iš babiloniškųjų epikos rašėjų pusės gali būti suprantamas tik tokiame atsitikime, jei pas juos buvo istoriškai faktai arba minėjimai liečiantis šiuos gardus. Abidvi nuotraukos, kuriuose šnekama apie šiuos gardus yra assyriškose auorošose nuo babiloniškųjų originalų, vienok varžiai tegalima manyti, kad assyriškais rašėjais ant molio plytelės padarė įterpinus. Iškilolai nesitinka jokio panašio redagavimų ženklo ir guodojimas šventų raštų daro juos netikėtiniais.

gardai stovi ant Tigro. Assyrija, kaip ir Babilonija savo gamtiškus turtus kalta yra tekančioms per ją srovėms, kurių svarba, kaip ir Babilonijoje, dalinosi priemonisku kanalizavimu. Savo pobūdžiu assyrai žymiai skyrėsi nuo savo paeigos giminių. Jie ypatingai buvo karinga tauta; augsti, duzi, atsidavę karei ir medžioklei, karisko mokslo ir tvirtovių statymo žinovai, jie visuomet buvo pasirengę užpulti ir tolydžio buvo drūmsiam karės gando. Visi assyriškieji karaliai buvo užkariautojai ir kariskais karžygiais. Senesnieji istoriškieji liudijimai apie Assyriją siekia 19tą metasiimtį pr. Chr., bet tikras žinias apie jos istorijos nuotikius turime tik pradedant nuo 15to metasiimčio. Nuo 9to metasiimčio prasideda assyriškų karalių kėsinimasi pirmyninkauti visu svietu, pastatę Babiloniją tiesioginai pri-gulmingumam nuo Assyrijos, kuris traukėsi iki pačiam assyriškoms viešpatybės puolimui. Šitai gadynėi priklauso galin-gų ir išdidžių sargonidų valdymas, su jų placiomis rupestimis kulto reikalais. Assyrai buvo teigiai vienvaliniame politiškame ir kulturiskame susinėsimu su savo kariauniais kaimynais aramejais, teip kad tulos assyrų kultūros ypatybės gali būti išaiškinamos aramejų įtekme. Bet svarbiausi jos pamatai buvo perimti iš Babilonijos. Dailėse assyrai perėjo savo mokytojus. Puikus architektūriniai paminklai ir skulptūriniai Sargonidų laikų darbai yra neabejotinai pri-rodymu augsto išsiplėtojimo, pasiekto trumpu tuometinės kultūros laiku. Savo tikėjimą, išskiriant tautiškio dievo Assuro kultą, assyrai su menkomis permainomis perėmė nuo babilonių, nors ir iškilo iki savarankybės bėkariaudami vienval su Babilonija. Tvirta babiloniškų tikėjimiškų suopročių sąstata nesidavė jokiai veikmei iš jų pusės. Babiloniškasis panteonas buvo jų priimtas be permianymo, su tuomi vieninteliu skirtumu, kad tautiškasai dievas užėmė vietą ant pačio viršaus, augščiaus didesės dieviškos trejybės. Šventos babilonių vietos yra šventomis ir jiems ir Marduko gardas yra šventelėviybės tikslu assyriškiems karaliams, valdantiems Babiloniją. Apie jų prigulmingumo laipsnį galima spręsti iš to, kad jie pernešė pas save visą babiloniškų žavėjimo rašliavą drauge su jų astrologiškais, matematiškais, kosmologiškais ir kosmogoniškais samprotavimais ir su visą babilonių demone ir raganine juodąja galybe. Jie be jokio permianymo vartojo babiloniškų žavėjimo himnus ir maldas, kaip formulas tinkamas jų tikslams. Vieniame neseniai atrastame tekste iš skaitlaus žavėjimo raštų, visų aiškiausiai matyt budas naudojimosi jais: vienas ir tas pats tekstas, atkartotas žodis į žodį atstinkina du kartus, bet antrame atvejėje žavėjimas pritaikomas prie fakto, paliečiančio karalių Assurbanipalą ir tekste padarytas atsakantis įterpinimas. Tokiu būdu viena žavėjimo formula galėjo būti pritaikoma prie by kokio atsitikimo, didumoje panašaus jos turiniui. Vieniame dalyke tikėjimiškos Assyrijos sąlygos žymiai skiriasi nuo babiloniškųjų; Assyrijoje nebuvo tokio galingo kunigiško luomo, kaip Babilonijoje, kuris būtų galėjęs turėti grieštą įtekme į valstybės reikalus. Assyriškieji karaliai patys savina sau augščiausius kunigiskas teises. Augščiaus aprašytas assyriškio tikėjimo prigulmybės pobudis duoda mums tiesą apsirubežiuoti jo trumpu aprašymu, nurodant tik į kai kurias ypatybes. Antra vertus, kulto ir tikėjimiško gyvenimo faktais, turėjusiais vietą ant assyriškos dirvos, galima pasinaudoti prisitatan babiloniškąjį tikėjimą.

Trys gardai iš eilės buvo Assyrijos svarbiais gardais. Assur pietuose, Nina (Ninevija) šiaurėje ir Kalchu (Kelach) netoli nuo Ninevijos. Prie jų, kaip ketvirtą buklę, šeimyninkaujant Sargonidui reikia prikerkti dar Dur-Sarrukin toj pat apygardoj. Iš šitų gardų Assur ir Ninevija yra kulto vietomis; toks pat yra Arba'ulu (Arbela) rytuose, buvusi svarbiu vaizbos gardu. Nė Dur-Sarrukin, nė Kelach neturėjo savarankiško, šakninio kulto. Assur buvo tautiškio dievo Asuro gardu ir todėl išlaikė savo vertybę net tuomet, kaip jau nebuvo sostapičiu. Ninevija ir Arbela pašvęsti buvo Istarės garbinimui. Iš pusės aramejiškos įtekmes į Assyrijos tikėjimą, svarbiausią vietą užima senovinis kulturiskasis šiaurinės Mesopotamijos centras, Charran. Tai buvo šventa vieta, buvusi labiausiai žinoma, ir iš kurios, galbut, savo pradžia veda garbinimas mėnulio dievo Sino.

Assur turi šitą vardą kaip geradėjų paduotojas. Assyriškieji himnai deda tris syk žodį šventas (asur, asur, asur) pirmą prisaukiamos dievybės vardo, kaip po jį baigiasi trikakė palaiminimo atsiutimo malda. Visai negailima tikėti, idant gardo vardas būtų pirmesnis, o dievo vardas būtų nuo jo paimtas. Dievo vardas gali būti tolygus vardui babilonių epikos AN-SAR apie svieto sutvėrimą; Assur rasom teigiai idėografiškai. Kad Assur, kaip gamtos dievas buvo išpradžių dangaus valdovu, tai tas pats iš savęs labai aišku. Jo pati yra Belit. Jis vėlesniam laike ne tik pasirodo viso svieto valdovu, bet yra garbinamas ir žemės sutvėtoju. AN-SAR sakmėje apie svieto sutvėrimą, yra didžiosios trejybės tėvu ir tveringa augščiausio, dangiškojo svieto pradžia. Toksai sulyginimas, jei tik jis yra tikras, meta ypatingą šviesą ant gardo Asuro, svieto sutvėrimo, sakmėje minimo. Kaip dievų karalius, Assur assyriškame panteone stovi priekyje visų kitų dievų. Assur yra assyrų žemės tėvu-globėju. Assyrijos priešai yra jo priešais, kuriuos jis kaip augstutinis kariuomenės vadovas išvaiko savo galybe. Karalius iš jo rankų priima savo vainiką ir pas jo kojas sūdeda savo pergalių laimikius. Jis žengia pirmą karalių karėje ir teigiai bendrauja su juo linkmybėse bei medžioklės pavojuose. Emblematisks dievo Asuro ženklas išsiutas ant karališkų drabužių; jis teigiai

yra ant karališko antspaudžio ir stovylių, išreikšiančių karalių. Tai yra paveikslas panašus į egiptiškų sparnuotus saulinio skritulio paveikslus ir, gal, jis iš ten yra ir paimtas; dievo figura su įtemptu lanku, arba ištiesta ranka, iš abiejų pusių turi sparnus, apačioje gi užsibaigia paukščio vuodega. Pirmą kariuomenės nestą vėluva, išreikšianti rate augščiaus buliaus figuros lekiančią dievo Asuro figurą, leidžiančią vilyčią iš lanko. Himnai Assurui priskaito jam augščiausias dieviškas pagarbas, lyginai tokias, kokios buvo priskaitomos babiloniškuose himnuose Mardukui, tam babiloniškam dievų karaliui. Įvairiuose atsitikimuose apie Asurą sakoma kaip apie dievų karalių, dievų tėvą, dangaus ir žemės karalių, visų dievų viršininką, sutvėrusį dievo Anu dangų ir žemės pagrindą, gyvenantį spindinčiame danguje. Ypatingai yra įdomus liečiantis jį išsireikšimas, vienintėlis savo budo, — kaip ir toks pat išsireikšimas liečiantis Sino turis astrališką reikšmę — jis yra paties savęs sutvėtoju.

Ypatingai garbinamas buvo Ramman (žr. sk. 28). Šito dievo vardas įeina sudėjimu senesniojo laiko karališkų vardų. Jo svarba Assyrijoje rybojosi pragaistinga jo veiklumo puse, kuris varė baimę ir kurį stengėsi nukreipti į priešų gyvenimą, į jo namus ir šalį. Parašuose jis yra prisaukiamas ypatingai kaip prakeikimų liudotojas. Ninih (Adar) ir Nergal drauge su Asuru buvo garbinami kaip karės ir medžioklės dievai. Nebo bėgėje tuo laiko turėjo savą visiškai atskirą kultą. Seimininkaujant Rammanarui III. (811—782 m.) buvo bandyta pastatyti Nebo kultą pirmą visų kitų. Daugybė Nebo stovylių, priklausiančių šitam laikui yra surasta Kelache. Pašvenčiamašis parašas ant vienos jų pasibaigia tokiomis žodžiais: „ainy, turėk viltį pas Nebo, pas kitus neturėk“.

Greta su Asuru stovi assyriška dievų valdovė Istar. Ji ne tik buvo garbinama dviejuose garduose Ninevijoje ir Arbeloje, bet nineviškoji Istar ir arbeliškoji reiskiai skyrėsi viena nuo kitos, teip kad viename ir tame pačiame dievų išskaityme, vadinta atskyrai viena ir kita. Assyrijoje Istar turi griežtą, narsų, kariską pobūdį. Ji yra karės ir medžioklės karalė. Ji lenia muštų likimą ir yra karės dievė. Vienoje assyriškoje maldoje ji yra išreikšima drabužiuose iš liepsnos. Ji paskleidžia aplinkui save baisy blizgėjimą ir prie progos pasiuncia ugninį lietų ant nevidonin-gos šalies. Parašai ir paveikslai jos parodo, kad Assyrijoje teip kaip Babilonijoje, buvo suprantama jį ir kaipo meili, apjakinančiai žerinti rytmetinė žvaigždė. Ji eina pirmą kariuomenės. Naktį prieš pavojingą kariską veikmę arbeliškoji Istar ateina sapne sauknanciam jos pagalbos Assurbanipalui. Ji apsiereiskia jam su sėdoku, lanku bei vilyčiomis ir nuogu aštrum kardu. Ji suramina jį maloniais žodžiais ir prižada eiti pirmą jo. Teip pat sapne ir su tokiomis jau prižadais jį apsiereiskia Assurbanipalo kariuomenei prieš sunkų parėjimą ir įtikinta kariuomenė eina per upe. Ir nors negalima užginti abelnos jos reikšmės, kaip žvaigždės, pasirodancios astant, bet tie patys, sulyginamai vėlesni parašai įtikina, kad astrališkas išreikšimas nebuvo vyriausiu, tik kad rytmetinė žvaigždė davė vien pilną vilyties įsitikėjimą į pačios dievės artumą. Prie astrališkų nuomoniavimų srities priklauso ir Istarės vardinimas vienoje assyriškoje maldoje dangaus ir žvaigždžių karale. Kaip dangaus karalė ji yra puošiama assyriškuose himnuose augstesnėmis ypatybėmis. Kame buvo skirtumas tarp arabeliškos Istar, apsiereikšiančios visuomet tik karės dievės paveikslė ir Istar nineviškosios, nėra aišku iš parašų. Gali būti, vienok, kad padava teisingai nurodo į nineviškojo kulto giminybę su jausmisku Urukų kultu. Mylimas Istarės gardas, Ninevija, aprašoma su tais pačiais pobūdžiais, kokiais Gudejos parašuose išreikšiama tolygi Istarė Nina.

Puolus Assyrijai ir pranykus Ninevijai visi išnyksta tos menkos įvairybės, kokios buvo assyriškame tikėjime. Apie dievą Asurą nėra visai kalbos. Naujachaldėjiškoji viešpatybė priima visą likusį babilonišką tikėjimą tame išvydžj; kokiame jis buvo prie assyriško šeimyninkavimo, bet Marduko ir Nebo kultas pas naujachaldėjiškuosius valdytojus nurodo į tą, kad naujas tikėjimas buvo pirmojo babiloniškojo tęsinis.

34. HIMNAI IR MALDOS. ABELNI BABILONIŠKAI-ASSYRIŠKO TIKĖJIMO SUOPROČIAI.

Nusistatymo raštai. Zimmern, Babylonische Hauspatrien (1885 m.); Kling, Babylonian magic and sorcery (1895 m.).

Didelė babiloniškųjų himnų ir maldų dalis yra susirišime su žavėjimo apeigomis. Jie išliko mums assyriškose nuoraštuose. Assyriškieji originalai liekasi visiškai tame pačiame suopročių skraite, kame ir babiloniškieji. Prie to himnai yra liturgiškai sudėtinę magiškųjų veiksmų dalimi. Vienok jų susirišimas yra tik grynai viršutinis ir tas vertė mąstyti, jog išpradžių jie būvę atskyras maldiniais giedojimais, vartojamais vienok teigiai prie pamaldos. Bet šitas jungimas, anaipol, nebus assyriškųjų perrašinetojų darbu, jis buvo jau babiloniškuose originaluose. Himnai, padalinti į eiles ir paskirinius, iškiliausiu tonu garbsto vieną ar kitą dievybę, arba keliatą dievų. Terp jų yra giesmės, pavidale pašnekos tarp kunigo ir besimeldžiančių. Skaičiui himnų augstesniems dievams yra ir toki, ką yra kreipiami į retai minimus kituose atsitikimuose astrališkus dievus. Apskritai šita tikėjimiška rašliava perdėm perimta demonologiškais ir astrologiškais samprotavimais. Šitame, kaip ir apeiginiame jos vartojimo pobudyj, pasisakė skatinamoji mokyty kunigų priežastis. Vienok pavertimas šitų liturgiškų saukimusių į formaliskas žavėjimo pamaldos pažemino jų tikėjimišką vertybę. Vienas tokių žavėjimų turi ant savęs parašą: „lentelė visokiam dievui“. Šitas pažeklinimas yra charakteristisku tasyk net, jei jis priklausė assyriškam perrašėjui. Ypatingą žavėjimo būdą padaro teip vadinamos, galestinės psalmės. Jose atkreipia į savę atidžią dvi pusės: — pirmiausiai jų kalba, vietomis graudinga ir duodanti pamatą vadinti jas galestinėmis, su galingais atskaitymais: „panasiai fleitai, panasiai balandžiai, panasiai stenancioms nendrėms, panasiai briedėi“ — saukiasi prie dievo maldininkas. „Jis minta verksmu; asaros it lietaus debesiai yra jam gėralu. Ar ilgai gi dar rautusais dievas, kuomet gi atngalo jis pasakis: lai nusiramina tavo širdis“. Paskui išėina į aikštę gilus besimeldžiančio prisipažinimas prie savo nuodėmių ir kaltių. Pirmą visą ko jis įieško savo nelaimių priežasties visose savo naminio ir šeimyniško gyvenimo aplinkybėse, visuose savo kasdieniniuose darbuose, neužtektiname rupinimais labdarbyje ir gėrai darbais ir nildymais tikėjimiškų apeigų ir su didžiausiu susigraudinimu meldžia pagalbos. Daug pas jį nuodėmių ir

(Toliau bus).

IS VISUR

15 d. gegužio atkako Ryman šaurių tirinėjimas, amerikonas Peary, pagarsėjęs atlankymu šiaurinio žemgalo.

15 d. gegužio išvažiavo Anglijon, į laidotuves jos karaliaus, Ispanijos karalius Alfonso.

Vokietijoje, mieste Frankfurte prie Maino suareštavo mergų prekėjų draugovę iš penkių ypatų. Vadovu tos draugijos buvo Rafael Reševski, turbut žydas.

Vokietijoje, kaime Neuhausen, motoris, su pagelba vieno vaikino užimanė savo menkaprotį vyrą įkisti į pečių ir gyvą sudeginti. Bet teip dievams aukojamas vyras pakėlė riksmą, kuom suaukė kaimynus, kurie jį išgelbėjo, ir suėmė abudu kaltininku.

Serbijoje, gražiausio kaimo Zakomo mergina sutarė boyotuoti visi jauni vyrai, kadangi dėl jos nepastovumo, du jauni vyrai gavo galą. Mergina vienok užtikrina, jog nuo boyotų užmąnytoji ji turi meilės laiskus ir išreiškia norą ją vesti.

Iš miesto Tasento, Turkistane, išvyjo 40 žydų šeimynų.

Anglijoje, anglių kasyklose Wellington, 12 d. gegužio atsitiko baisi dujų eksplozija, kuri išgriovė kasyklų ola ir 135 darbininkams, dirbantiems oloje, uždarė išėjimą. Gelbėtojai nestengė prie užgriuvusių prisigriebti; manoma, kad oloje užgimė gaisras ir kad užgriuvusių nebus galima išgelbėti. Jau prieš eksploziją daugelis laikraščių persergėjimo kasyklų savininkus, jog augstas barometro stovis palengvina eksploziją, bet laikraščių persergėjimo nepaisyta.

Nesitikimai tarp Peru ir Ecuadoro jau teip toli nužengė, kad laukama karo. Bet karui reikia pinigų, o juos nei viena meštantinė karus respublika neturi. Neseniai Prancūzijoje Peru norėjo gauti paskolą \$1700000, bet prancūzai už paskolą reikalavo, kad išdo išaišdos būtų atiduotos prancūzų priežiūrai. Gal vien stoka pinigų meštantiančias kraują respublikas nuo karo sulaukyti.

Laikė vokiškojo laivyno manevrų ant Saurinių jūrų, ant vie, no laivo atsitiko eksplozija, kurios penki jūrininkai tapo užmūsti, o daug tapo sužeisti.

Pereitos seredos dieną Vokietijos cecorius iškeliavo Anglijon laidoti pasimirusi Anglijos karalių Edvardą.

Didelė sala ant Saurinių ledinių jūrų Spitzbergen buvo neapgyventa. Bet ten neseniai rado anglių laukus. Susitvėrė norvegiskai-amerikoniška kompanija, kuri įrengs kasyklas. Ji siūnia ant salos dabar 200 darbininkų. Sala yra arti Maskolijos, bet kaipo neapgyventos, nei Maskolija jos nesivaino.

Garsus Monaco kunigaikštis parengė savo sostapilį turtinga jūrių muziejų, bet bijodamas, kad jam mirus, jo sunus muziejų nepaverstų į arklied, muziejų pavėdė Prancūzijos globai. Monaco kunigaikštystės gyventojai mano, kad tai pirminis kunigaikščio žingsnis, toliau jis gali visą savo kunigaikštystę atiduoti Prancūzijai. Gyventojai su noru sutinka tapiti Prancūzijos ūkėsis.

Respublikoj Nicaragua prezidento Madriz kariūnėnė yra tik 10 mylių nuo miesto Bluefield, kur susirinkusios revoliucionierių pajėgos. Laukiamas čia didelis mušis, kuris turės teip ilgai besitrukančias tāsynes užbaigti.

Albanijoje nuolatai atsitinka musiai turkiskos kariūnėnės su sukilusiais albaniečiais. Po mušio, kuris traukėsi penkias valandas, turkai, nužudę 200 kareivių, išvyjo 4000 albaniečių iš Cernolova terpalinės. Albaniečių rankose yra dar miestai Ipek ir Diakova. Turkiskos kariūnėnės vadovas Torgova paša pareikalavo tolesniams karui

su sukilėliais vėl daugiau kariūnėnės.

Anglijon, laidoti mirusį Anglijos karalių, atkako Maskolijos caro motina ir jo jaunesnysis brolis Mikola Aleksandro sunus. Kaip gyvą mirusį karalių daktara: užtikrina, jog mirtį suskubino politiskieji prietikiai.

Zemės drebėjimų šnaikintame mieste Cortago, Costa Rica respublikoj, 11 diena gegužio vėl buvo žemės drebėjimai, kurie vėl į laukus išvalė žmones ir sutrukdė įsiekiojimą gubinių po namų griūseliais žmonij.

Prietikiai tarp pietinės Amerikos respublikų Peru ir Ecuadoro teip įtempti, kad laukiamas karas. Peru ant rubeziaus sutraukė 10000 kareivių, o tiek jau pastatė ir Ecuador, kad neleistu peruvionams įsiveržti.

Iš Chicago Lietuvos Gyvenimo.

Gerbiama Redakcija!

Užperitate No. "Lietuvos" savo straipsnyje apie rengiamą Chicagoje Žalgrio apvaikšiojimą pamėginę kelias ypatas (pp. Marcinkevič, Tananevič ir kitus, neaplenkiant kun. Kriauciūno), per kurių "pasidarbavimą" turėjo kriti iki šiol buvusi vienybė tarp Chicago draugijų.

Pagal Jūsų pranešimą tos ypatos jaučiasi "užgautos" ir reikalauja išdavimo vardo rašėjo pasiremiant nutarimais buvusio laikraštinių susivaičiavimo.

Kad minėtos ypatos norėtų žinoti rašėjo vardą (galima būtų ant jo, mat, danti ngriežti), — tai tam nereikia stebėtis, bet kad jos reikalauja to, pasiremiant nutarimais laikraštinių susivaičiavimo, tas yra jau daugiau negu stebėtinas dalykas. Niekas dar iš lietuviškos visuomenės tu nutarinių nenatė, nes nei vienas laikraštis ne tik nepasitulpino tu nutarimų protokolą, bet, kaip rašo, "Katalikas", dar nei patis laikraštinių jo ne užtikrinio galutinio formoj.

Mes žinome, jog tie, kurie reikalauja išdavimo vardo, pasiremiant laikraštinių susivaičiavimo nutarimais, nėra advokatais, neigi paįpazista su juridiskomis teisėmis, bet kiekvienas, turintis "Common sense" žino, jog joki nutarimai, nei joki įstatymai nevyksta ir negali veikti pirmaus jų ofitjialio pagrįsinimo. (Siam atsiiki-kime oficiališkų pagrįsinimų galia, bet tik protokolas su parašais laikraštinių).

Kiekvienas turi žinoti, jog naujos tiesės niekadros ir niekur neturi, kaip sakė, atbulos veiksmas t. v. nepalietti dalykų atsitikusių pirmaus jų teisu apgarsinimo. Tą vertėtų žinoti ypatingai tiems, kurie, rodos, tui, prastėjusia "to be prominent in local politics".

Niekas iš mus nežino, paantrinam, koks tas protokolas laikraštinių susivaičiavimo bus, bet mes žinome, kad laikraštis, sykį priėmęs korespondenciją, su slapavardžiu ne išdėtos šlapavardžio nesiojota. Tą jis gali padaryti tik po prievarto tesimo, kada pasirodys, kad yra patalpintas laikraštije apmėcinimas ypatos. Laikraštis gali nepriminti korespondencijos, ar pareikalauti, kad po jo pasirašytų pilnų vardų, bet mums reik abejoti, ar laikraštis turėtų pamatą išduoti slapavardį, sykį jį priėmęs.

Pagalios, minėtos ypatos sako jaučiasi "užgautos". Butų gerai, kad redakcijos, ar naujai susitvėrusi jų išdirbimui terminologijos komisija" išaikiintų, kaip tą žodį reik suprasti panašiuose atsitikimuose. Pavyzdys: Jonas nieko blogo nepadarė, bet Jurgis ėmė ir "išniekino užgavo" jį laikraštije, Jonas, žinoma, jausis užgautas, nes neteisėbė apie jį parašyta. Toliaus — Jonas padarė blogą, pasielgė netikusiai, Jurgis vėl ėmė ir "aprasė užgavo" jį laikraštije, parodydamas jo nepriderantį pasielgimą. Jonas vėl jaučiasi "užgautas", nes jam nesmagu, kad apie jo netikusį pasielgimą kas žino. Taigi dabar klausimas: kuris "užgautas" turi vadintis tikru "užgavimu" ir turėti but draudžiamas? Ar abudu? Sunku butų tikėt, nes tada joks laikraštis neturėtų tiesos rašyti nei apie vieną šėnį, grafteri

ir tt. (čia neprikaisiojame to minėtos ypatos, bet tik kalbame apie patį principą). Jeigu teip butų, tai tas pats "Kataliko" leidėjas, p. Tananevičius, kuris dabar skundžiasi, turėtų išduoti visus slapavardžius, kuriuos vartojo "Katalikas" per kelis metus kiekvienam numerij, "užgandamas" vardais Centro valdybą Sus. Liet. Rymo Katalikų Amerikoj.

Taigi man žingeidu, o visiems korespondentams bus svarbu žinoti, kaip panašiuose atsitikimuose nusų laikraščiai eigsis. Minėti ponai, matyt, tikrai jaučiasi užgautais, jeigu reikalauja išdavimo rašėjo vardo. Jie gali tą visados turėti per teismą, jeigu jie jaučia save apsmeiztais, o rašėjas to straipsnelio dar ir tų jiems palengvins: jeigu jie užtektinai pertikins "Lietuvos" redakciją, kad tasai straipsnelis buvo melagingas, Ecuador, kad neleistu peruvionams įsiveržti.

Darodinėti teisingumą savo minėtos žinutės su šiom skaitau bereikalingu, nes visas stabas "Lietuvos" redakcijos ir svietinių sandarbininkų pažista stovį dalykų gal nebologiau už rašėją.

Užbaigę turū pasakyti, jog jeigu rašau apie šitą viską, tai tik todėl, kad šis atsitikimas gali pri-gelbėti prie susatymo naujų taisyklių musų laikraštijai, kurias dabar laikraštiniųkai apdirbinėja — dar tik apdirbinėja.

Su pagarba, y.

"Lithuania" skaityklos atidarymas. Šios subatos vakarė (21 d. gegužio) bus išnaujo atidaryta "Lithuania" skaitykla netik Chicagoje, bet turbut ir visoj Amerikoj. Skaitykla ir knygynas žymiai padidinti — praktiskai galima jame gauti pasiskaitymui visas kuone knygas, kokios išėjo lietuviškoj kalboj. Sunkiaus buvo gauti europinius laikraščius ir kaip kurie dar nesėjo atėti, bet žada buti trumpoj ateityj. Skaityklos kambarys tapo teipgi perdirbtas: iki šiol pikelas sienos dabar papuoštos paveikslais, diuolės Dr. Kudirkos paveikslas, katalikų dūmo musai pirmamano ir t. t. Taigi tokie būdu lietuviškos žalgirio samanės karys — volonierūs, o lenkai tik noromis nenoromis jiems padėjo. (Standien, vienok, lenkai garsinasi kryžievių pergalėjotais).

Lošėjai buvo: V. Brusokas, Jagaila, M. Damijonaitienė — Jadvyga, jo pati, P. Moskienė — jos draugė, Pr. Butkus — Zbignievas, Ad. Zacharevičius — Vyskupas, P. Stogis — Magnatas, A. Liutkus — Vytautas, J. Balasas — Marmas, jo pasistintys ir t. t. — Rakutis, Z. Stogis, Pranciskus, Valiukas ir Grikenis, mažesniės roles: Losimas nusidėjo gerai, roles buvo visų atliktos gerai. Žymiausių rolių lošėjai: V. Brusokas, Butkus ir Zacharevičius atloše labai gerai, — negalima užmesti jiems nei jokių reikalingų patėmyjimo, klaidų.

P-o Strumskio orkestra pagraįvijo keliatū klasiškų ir iš klasiškų operų kompozicijų. Muzika buvo labai gera, nepaprastė už by vienų Chicago teatro muziką. Si orkestra, turbut, gausia už sius lietuviškas orkestras, — bent iki šiol geresnė negirdėjau. Ją reikia pagrįsti užvedima į vakarus klasiškų kompozicijų žaidimu.

P-o Petrausko choras padainavo 5 dainas: "Sejau rūgą", "Oj matulė ma", "Saulėle raudona", "Sij nakciaty", ir "Oj, bu jėva, jėvuzė". Sis choras yra geriausias iš Chicago lietuviškų chorų.

Tatai Liet. Kar. Mindaugio Klubas privato gelbėti padėką už parupinimą kokie vakarė.

Žmonių buvo pilna svetainė, todėl ir Mokslas nardai turės nemažai likti.

Prie galo pirmo vieno iš, publicos atsiminimų sulys perstatymu: "Tai būta, kera ir kė nei pažiūrė — daugia neisui ant tįtary". Tai yra girdėta iš publicos opinija, tačiau reikia vilties, jog tokių mažai galėję rasti. Suprantama, toks žmogelis butų gal buvęs užgandėtinis, jeigu kas butų pridirbęs "šukų" ir "dikla" pasokės.... "Liet." reporteris.

25 d. balandžio s. m. Lietuvių Ratelio svetainėje, mėnesiniame Muzikališkos Draugijos "Birutės" susirinkime, nutarta išleisti M. Petrausko dainas ir kitokias kompozicijas mažais sąsiuvinėliais spausdintais ant mimnografo, teip, kad būtų naudotis tik tos dainininkų uopos, kurios mokės atsakanki

trumpapročių ir intrigantis. Jis, nuolatai, vaikštodamas bamba maldais ir tų į savo "reflekvių" įsagalę, kurių nuolatai su savim nešiojasi pilną maišelį, terp kurių togiuos kaip judesius usas, žmogų džio vinis, žurkė, odelė, vasko smokas, kokio ten Sv. Pilypo nagai ir tt. Jis apie jas nuolatai mano ir su vyskupu apie tai kalba. Lenkai už tokį dievobaimingumą savo katalikų "gerbia", nors išikrųjų iš jo juokiasi ir jį niekina. Bet intrigomis prieš lietuvius jis buvo jį vienintelė laime. Kadangi jis nieko nešmanė, nemokėjo nei skaityti raštą, tai jo pagelbininkas ar tai mini-steris Zbignievas viską atlikdavo ir viską valdė teip, kaip jam norėjosi. Kaslink Jadvygos, tai ji Jagaila biaužėsi ir jį baisiai neapkentė. Bet Zbignievas jai įkalbinėjo, jog dėl politikos, butent lenkų tantos likimo, ji esant didžiausiu pamatu ir jeigu ne ji, tai Lenkija butų turėjusi patekti lietuviams.

Užpuolant Kryžieviams ant Lenkijos, jiems buvo neabutinai reikalinga lietuvių pagelba. Bet jie sandarbininkų pažista stovį dalykų gal nebologiau už rašėją.

Užbaigę turū pasakyti, jog jeigu rašau apie šitą viską, tai tik todėl, kad šis atsitikimas gali pri-gelbėti prie susatymo naujų taisyklių musų laikraštijai, kurias dabar laikraštiniųkai apdirbinėja — dar tik apdirbinėja.

Su pagarba, y.

"Lithuania" skaityklos atidarymas. Šios subatos vakarė (21 d. gegužio) bus išnaujo atidaryta "Lithuania" skaitykla netik Chicagoje, bet turbut ir visoj Amerikoj. Skaitykla ir knygynas žymiai padidinti — praktiskai galima jame gauti pasiskaitymui visas kuone knygas, kokios išėjo lietuviškoj kalboj. Sunkiaus buvo gauti europinius laikraščius ir kaip kurie dar nesėjo atėti, bet žada buti trumpoj ateityj. Skaityklos kambarys tapo teipgi perdirbtas: iki šiol pikelas sienos dabar papuoštos paveikslais, diuolės Dr. Kudirkos paveikslas, katalikų dūmo musai pirmamano ir t. t. Taigi tokie būdu lietuviškos žalgirio samanės karys — volonierūs, o lenkai tik noromis nenoromis jiems padėjo. (Standien, vienok, lenkai garsinasi kryžievių pergalėjotais).

Lošėjai buvo: V. Brusokas, Jagaila, M. Damijonaitienė — Jadvyga, jo pati, P. Moskienė — jos draugė, Pr. Butkus — Zbignievas, Ad. Zacharevičius — Vyskupas, P. Stogis — Magnatas, A. Liutkus — Vytautas, J. Balasas — Marmas, jo pasistintys ir t. t. — Rakutis, Z. Stogis, Pranciskus, Valiukas ir Grikenis, mažesniės roles: Losimas nusidėjo gerai, roles buvo visų atliktos gerai. Žymiausių rolių lošėjai: V. Brusokas, Butkus ir Zacharevičius atloše labai gerai, — negalima užmesti jiems nei jokių reikalingų patėmyjimo, klaidų.

P-o Strumskio orkestra pagraįvijo keliatū klasiškų ir iš klasiškų operų kompozicijų. Muzika buvo labai gera, nepaprastė už by vienų Chicago teatro muziką. Si orkestra, turbut, gausia už sius lietuviškas orkestras, — bent iki šiol geresnė negirdėjau. Ją reikia pagrįsti užvedima į vakarus klasiškų kompozicijų žaidimu.

P-o Petrausko choras padainavo 5 dainas: "Sejau rūgą", "Oj matulė ma", "Saulėle raudona", "Sij nakciaty", ir "Oj, bu jėva, jėvuzė". Sis choras yra geriausias iš Chicago lietuviškų chorų.

Tatai Liet. Kar. Mindaugio Klubas privato gelbėti padėką už parupinimą kokie vakarė.

Žmonių buvo pilna svetainė, todėl ir Mokslas nardai turės nemažai likti.

Prie galo pirmo vieno iš, publicos atsiminimų sulys perstatymu: "Tai būta, kera ir kė nei pažiūrė — daugia neisui ant tįtary". Tai yra girdėta iš publicos opinija, tačiau reikia vilties, jog tokių mažai galėję rasti. Suprantama, toks žmogelis butų gal buvęs užgandėtinis, jeigu kas butų pridirbęs "šukų" ir "dikla" pasokės.... "Liet." reporteris.

25 d. balandžio s. m. Lietuvių Ratelio svetainėje, mėnesiniame Muzikališkos Draugijos "Birutės" susirinkime, nutarta išleisti M. Petrausko dainas ir kitokias kompozicijas mažais sąsiuvinėliais spausdintais ant mimnografo, teip, kad būtų naudotis tik tos dainininkų uopos, kurios mokės atsakanki

suma pinigų "Birutės" izdan, t. y. įstojimo ir metinę. Priimta vienbalsiai ši p. K. Strumskio išdirbtoji propozicija:

Kad kiekviena dainininkų draugija ar kuopa, norinti gauti dainas su gaidomis nuo "Birutės" Draugijos, turi išpildyti šiuos "Birutės" Draugijos nutarimus sutinkant kompozicijų autoriui — p. Petrauskui:

a) Kiekviena dainininkų draugija ar kuopa, norinti įstojimo \$5 ir \$2 kiekvieną metų ir gauna tiesą naudotis visomis dainomis, kokias "Birutės" Draugija turi.

b) Dainininkų kuopa, paėmus dainas su gaidomis nuo "Birutės" Draugijos viršmėnėmis regulomis, neturi tiesos kitoms kuopoms ar pavieniams asmenims duoti, jei pastaroji nėra prisidėjusi prie "Birutės".

c) Už sąsiuvinį dainų su gaidomis apmokės atskirai, pagal išskaitiavimą, kiek lėšuos jų persisėjinimas ir spausdinimas. Sprendžiama, kad ne daugiau, kaip roc. už vieną sąsiuvinį.

d) "Birutės" Draugija atmuš dainų gaidas ant mineografo ir padarys sąsiuvinius susidedančius nemažiau kaip iš to dainų.

Pirmoji pasarga. Pirmamjame sąsiuvinyje tilps lengvutės dainos (žinoma, keturiems balsams: sopranui, altui tenorui ir basui); antrame tilps biski sunkesnės; trečiame dar sunkenės teip, kad su kiekvienu gaidų sąsiuvinium iš sunkesnės dainos.

Antroji pasarga. "Birutės" Dr-ja prisidėjusioms dainininkų kuopoms prie "Birutės" virš nurodytoms išlygom, turi teisę duoti ir tas dainų kompozicijas, kaip pavyzdžiui: "Pabaigutvių", "Blindos", "Birutės" ir tt.

Taipgi tame pačiame susirinkime tapo išrinkta komisija iš penkių asmenų (jį ją jėjo: pp. M. Damijonaitienė, Pr. Butkus, K. Strumskis, A. Šliakys ir V. Valiukas) perdirbti ir sutvarkyti esančiąją "Birutės" konstituciją ir tuomiu Draugijon įvesti atsakanki tvarką ir pastatyti jį ant tvirtų kojų — pamatų. Kad ji užimtų vietą dabar esančiųjų smulkų, rengamųjų balių su svaiginčiais geralais, kad menas tarpe chigiečių lietuvių, teipgi ir apylinkėse, butų tikroje to žodžio reikšmėje.

"Birutės" raštininkas, Jonas Dagis.

AR KAVAT CERASYTAS?

Jau pasibaigė surašinėjimas gyventojų statistikos tikslui, bet jeigu tamsta gyveni Chicagoje ir tapai statistikos rinkėjo aplenktais, neužrašys, tai tą gali atlikti, dabar. Išlėpk žemiaus čia paduotą sąrašą, jį išpildyk (jeigu angliškai nemokai, tai paprašyk pas angliškai mokantį, kad tamistai pagelbėtų jį išpildyti), idėi į konvertą ir be pačio markės siusk antraštę: W. E. Hotchikiss, Supervisor of the Census, Official Business, Bureau of the Census, Chicago.

Išpildyk žemiaus paduotą blanką:

FULL NAME
STREET ADDRESS
Relation to head of family
Age last birthday
Single Married
Widowed Divorced
No. years present marriage
Mother or how many children
No. children living
Color or race
Place of birth
Native Language
Father's birthplace
Father's native Language
Mother's birthplace
Mother's native language
Citizen of United States
If not, year of coming to U. S.
Naturalized
First Papers
Speak English
If not, language spoken
OCCUPATION
Employer Employee
Working on own account
Employed April 15
No. week unemployed 1909
Able to read
To write
Attended school since Sept. 1, 1909

Home owned or rented
Free or mortgaged
Remarks

NAUJI RAŠAL.

M. Konopnicka. Pagal įstatymus. Iš lenkiško vertė Pranas Siulėlis. Chicago, Ill. 1910 m. 198 pusl.

Konopnicka, viena ir geriausių lenkiškų poecių ir raštininkų. Savo raštams ji ima prastą žemonių gyvenimą, jausmingai aprašo jų vargus. Tokiu jos veikalu yra ir ausčiausio paminėta apysaka. Lietuviškas vertimas geras, todėl knygelė verta perskaitymo. Sita apysaka pirmą tilpo "Lietuvoj", dabar ji skiriam atmušta.

APGARSINIMAI.

PUIKUS PAGYRIMAS.

Ponia Caroline Morrosco von Langau, M. D., gerai žinoma, pagarsėjusi gydytoja, praktikavusi daugiau kaip dvidešimt metų, atsiuntė mums sekantį laišką: "Kiekviename ligos atsitikime, kur aš užrašiau vartoti Trinerio Amerikonišką Kartaus Vyno Elixirą, jis padarė viską, ko aš tikėjausi nuo jo, kaipo nuo vaisto, visokiškos pilvos ligose. Aš jį pati bandžiau ir persitikrinau, jog jis gali buti vartojamas paliegiųjų ir vaikų. Caroline Morrosco von Langau, M. D., 5057 S. Ashland ave., Chicago, Ills". Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas. Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 1333-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Šiokis daktaro, teip seniai praktikuojančio, pranešimas geriausiai parodo kokią turėjo pasekmę šių gyduolių vartojimas.

Šį vaistą turite vartoti jūs, esanti silpnais, lengvai nuilstančiais, nerviniais, turinti menką apetitą ir prastą miegą, esanti išblykusiais ir liguistais ir turinti supnekęsį grobumiojimą. Tai yra didis natūrališkas kraujo valdytojas. Aptiekose: Jos. Triner, 13

